

ANINDA DİLEDİĞİNİZ SICAKLIKTA

Sizin gibi düşünen
akıllı kombi!

Confeo Premix

E.C.A. Confeo Premix Yoğuşmalı Kombi

- %20'ye varan enerji tasarrufu ile %107,5 yüksek verim
- %30 ile %100 arasında güç modülasyon özelliği
- "Boost Function" özelliği ile artırılmış kullanım suyu kapasitesi
- Kullanım suyu temininde tüketici alışkanlıklarını öğrenen konfor özelliği (Plakalı ve eşanjörlü modeller için geçerlidir.)
- 17 farklı üstün emniyet sistemi
- TSE, CE ve SEDBUK A belgeleri
- 3 yıl garanti ve yaygın servis ağı

DANIŞMA HATTI 444 0 322 Danışma Hattı'na Ankara, İstanbul ve İzmir dışındaki illerden (0216) şehir kodu ekleyerek ulaşabilirsiniz.

Başlarken...

Bu sayımızı yine severek, beğenerek hazırladık. Öncelikle kurucumuz merhum H. Ekrem Elginkan'ın aramızdan ayrılışının dokuzuncu yılını bitirmemiz, bu sayıyı fazlasıyla "özel"leştiriyor. Değişimi yönetbilmenin incelikli yöntemler gerektirdiğini biliyoruz. Kurucumuz olmasıyla her zaman gurur duyduğumuz H. Ekrem Elginkan, sahip olduğu artıları yaşadıkça daha iyi değerlendirmiş, kendisini iyi tanımış, bedenini, aklını ve yaratıcılığını hep iyi yönde kullanmış, geleceği çok iyi tasarlamış, hayattayken ailesi, işi ve çalışanlarıyla tek vücut olmuş, ebediyete intikalinden önce de bunun devamının garantisini nasıl sağlayacağını yolunu da keskin zekasıyla bulmuştur. Sahip olduğu maddi ve manevi değerleri, kurduğu Vakıf aracılığıyla garanti altına alarak Türkiye'mize vakfetmiştir.

Topluluğumuzun nüvesindeki bu çok "özel" bakış açısının altını çizmesi bakımından kendisiyle yakından çalışma fırsatı yakalamış olan Elginkan Vakfı "Hukuk Danışmanı" Avukat M. Cengiz Kıyıcı'yı sayfalarımızda konuk olarak ağırlamak istedik. Cengiz Bey, bizlerle Ekrem Elginkan anılarını paylaştı. Bu görüşme merhum Kurucumuz'un ufkunun ne kadar da geniş, kültürlü, sanata değer veren ve belki de en önemlisi hümanist bir lider olduğunu bizlere bir kez daha gösterdi. Ve hemen her sektörde gerek rekabet şartları gerekse hedefler ne kadar agresif olursa olsun, yönetim anlayışlarının benzer bir hümanistlik ve inceliğe sahip olmasının, "değer temelli" bir liderliğin kurumları nasıl da sürdürülebilir kıldığını düşündük.

Elginkan Vakfı Hukuk Danışmanı Avukat M. Cengiz Kıyıcı ile bir araya gelmişken TBMM'den yeni geçen Vakıflar Kanunu'nu da ele aldık. Bu yasanın mevcut vakıfları ne ölçüde etkileyeceğini sorguladığımız bu görüşme, umuyoruz ki tüm okuyucularımız için kayda değer bilgiler sunuyor.

Bu sayımızın çok değerli başka konukları da var elbette. Bunlardan biri dünya çapında ünlü piyanistimiz ve değerli sanatçımız İdil Biret. Sevgili İdil Biret, 2002 yılında da Elginkan Topluluğu'nun kuruluşunun 50. yılını Aya İrini Müzesi'nde düzenlediğimiz ve Tarihi Musluk Koleksiyonu'muzun bir kısmını sergilediğimiz gün, açılış törenimizi piyano resitaliyle zenginleştirmişti. Türkiye'de olduğu dönemde bizleri kırmayarak sorularımıza yanıt veren Biret, sanat yaşamından kesitlerle sayfalarımıza artı değer kattı.

İlgiyle takip ettiğinizi düşündüğümüz "Akademik Görüş" sayfalarımızda ise Prof. Önder Küçükerman ile yaptığımız söyleşiyi bulacaksınız. Ülkemizin endüstriyel tasarım alanında en değerli isimlerinin başında gelen Prof. Küçükerman, engin bilgi hazinesinin kapılarını bizler için araladı.

Bu sayımızı da, hayatımızı ve ülkemizi bizlere daha çok sevdiren kıymetli kişiler ve sahip olduğumuz değerlerle zenginleştirmenin sevincini sizlerle paylaşıyoruz.

Hepinize keyifli okumalar...

Jülide Nemlioğlu

Jülide Nemlioğlu

Elginkan

ELGINKAN TOPLULUĞU

Adına İmtiyaz Sahibi / Yücel Unan
Kemeraltı Cad. 71/5 34425 Karaköy-İSTANBUL

Genel Yayın Yönetmeni ve
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Jülide Nemlioğlu
Kemeraltı Caddesi, 71/5
34425, Karaköy-İSTANBUL

Yayın Kurulu
Arif Pakkan, Banu Özbir, Ekrem Erkut,
Habibe Akşit, Seda Altınok

Yayın Yönetmeni
Ülkü Karaosmanoğlu

Editör
Tuğçe Altınsoy

Editör Asistanı / Zeynep Kasapoğlu

Görsel Yönetmenler
Metin Özkan, Nihal Atatepe

Yapım
Kesişim Yayıncılık ve Tasarım Hizmetleri A.Ş.
Tel: (0 212) 337 51 99

Baskı ve Cilt
Elma Bilgisayar ve Basım
İkitelli Organize Sanayi Bölgesi, Keresteciler
Sitesi, Blok 14, No: 1, İkitelli-İstanbul
Tel: (0 212) 670 05 25

İletişim Adresi
Elginkan Holding A.Ş.
Kemeraltı Cad., 71/5, 34425, Karaköy-İstanbul
Tel: (0212) 293 30 00, www.elginkan.com.tr

Yayın Türü / Yaygın Süresi
Baskı Tarihi / Nisan 2008

Aramızdan ayrılışının dokuzuncu yılında saygıyla andığımız Kurucumuz H. Ekrem Elginkan'ın klasik müzik sevgisi kapak çalışması için bizlere ilham verdi.

içindekiler

4 Anı - H. Ekrem Elginkan'ı saygıyla anıyoruz

5-7 Vizyon - Elginkan Vakfı Mütevelli Heyeti Değişmez Üyesi ve Elginkan Vakfı Hukuk Danışmanı Avukat M. Cengiz Kıyıcı ile söyleşi

8-11 Vakıf'tan - İTÜ Mustafa İnan Kütüphanesi yeni binasında hizmete girdi / Mimar Selim Velioglu ile İTÜ Ekrem Elginkan Lisesi üzerine...

12-15 Şirketlerden - Confeo Premix Yoğuşmalı Kombi'den "S" modeli / EMAS bayilerine destek vermeye devam ediyor / EMAR'dan Almanya'da eğitim / Interclima'da E.C.A. rüzgârı / E.C.A. armatürlere İtalya'da yoğun ilgi

18-19 Büyüteç - AKM genç mimarların elinde hayat buldu

20-23 Keyifli buluşmalar - 21. yüzyılın en büyük piyanisti: İdil Biret

24-27 Akademik görüş - Endüstriyel tasarımda bir duayen

28-30 Sektörden - Yapı-Endüstri Merkezi Koordinatörü Barış Onay ile söyleşi

32-34 Tasarım dünyasından - Tasarım dünyasının yeni parlayan yıldızları

H. Ekrem Elginkan'ı saygıyla anıyoruz

Elginkan Topluluğu'nda Hukuk Müşaviri ve Danışman olarak sürdürdüğü görevler nedeniyle H. Ekrem Elginkan ile çalışma imkânı yakalamış olan Elginkan Vakfı Mütevelli Heyeti Değişmez Üyesi ve Elginkan Vakfı Hukuk Danışmanı Avukat M. Cengiz Kıyıcı, vefatının dokuzuncu yılında andığımız merhum kurucumuzla ilgili anılarını bizlerle paylaştı.

“İlkeli ve taviz vermez bir liderdi”

“Rahmetle andığımız değerli insan H. Ekrem Elginkan ile ancak üç yıl yedi ay süreyle çalışmak nasip oldu. Bu kısa süreye dönüp baktığımda, Başkanımızın gerek yönetici gerek sanayici gerekse insani münasebet ve davranışları yönüyle algılayabildiğimiz davranışlarının ve ilkelerinin hiç de azımsanmayacak boyutta olduğunu görüyorum. Kendileri az konuşur, öz konuşur, çok dinler ve çok sorardı. Daha da önemlisi, çok kişiye sorar, çok fikir alır, bunları kendi değerlendirmeleri ve uzak görüşlülüğüyle tahlil eder, karar verir ve verdiği kararları kimseyle tartışmazdı. Şahsımla da benzeri fikir alışverişlerinin geçtiği bazı konularda son karar öncesi, danıştığı başka kişilerin fikirleri itibarıyla bazı tereddütleri olur, şayet konu hukuki boyutta ise son kez ve risk getirmeyecek çözümün ne olabileceği yönünde benimle istişarede bulunurdu. Bu yönü itibarıyla ilkeli ve taviz vermez şekilde davranırdı.”

“Güven ve huzur dolu bir çalışma ortamı sağladı”

“Toplulukta ‘Baş Hukuk Müşaviri’ olarak çalışmaya başlamamın ilk ayında, Başkanım H. Ekrem Elginkan'ın daveti üzerine Kervansaray'daki çalışma ofisine gittim. Kendisine, hukuki meseleler boyutunda, şirketlerden edinebildiğim bilgilere göre, durumlarını ana hatlarıyla açıkladım. Neler yapabileceğimizi, nelere ihtiyacımızın olduğunu, nasıl bir hukuk müşavirliği oluşturmak istediğimi ve bunun ana hatlarını anlatarak tüm bunların zamana ihtiyaç göstereceğini

belirttim. Kendisi, mevcut durumun tarafımdan kontrol altında tutulmasıyla birlikte acil konularda (şahsi vasiyetnamesinin yeniden hazırlanması, Vakıf senedi tadilleri, bazı şirketlerin birleşmesi, bazılarının tasfiyesi) çalışmalara hız vermemi istedi. Yeniden yapılanmaya daha sonra önerilerimi de dikkate alarak geçiş yapacağımızı ifade etti. Konuşmamızın sonunda çok tatmin olduğunu, bundan böyle gelecekle ilgili olarak hukuki bakımdan huzur içinde olacağını ve istediğim zaman kendisiyle gerek telefonla gerekse müsait olduğunda yüz yüze görüşebileceğimizi ve hatta kendisini bilgilendirdikten sonra gereken yetkileri kullanabileceğimi ifade etti. Böylece beni taltif ve onurlandırdı. Bu benim için ne kadar huzurlu bir ortamda çalışacağımı ve şahsıma duyulan güveni gösteriyordu ve geçen zaman içinde de hep öyle oldu.”

“Dinlenmenin çalışmayı verimli kıldığına inanırdı”

“1999 yılında Kurban Bayramı tatilinde ailemle birlikte Bodrum'a gidecektik. Başkanım H. Ekrem Elginkan'ı telefonla arayarak uygun görürlerse böyle bir düşüncem olduğunu açıkladım ve onay almak istedim. Bana tatilin ve dinlenmenin verimli çalışmayı artırdığını, gitmemde bir mahzur olmadığını, ayrıca kendisini bilgilendirdiğim için çok memnun olduğunu belirtti. Daha sonra, ‘Aziz kardeşim seni çok özledim, dönüşünde bir gün bana geliniz de özlem giderelim, sizinle konuşacaklarım var’ dedi. Ama ne yazık ki Bodrum'dan cenaze törenine katılmak üzere döndük ve özlem gideremedik...”

“Tevazu dolu, hoşgörülü ve incelikli bir insan”

“Rahmetli Başkanım ile kısa süre içinde birçok anımız oldu. Ama doğrudan kendisi ve benimle ilgili olarak şu anıyı hiç unutamam: Kendisi bana çok benimsediğim ve sevdiğim ‘aziz kardeşim’ sözcükleriyle hitap ederdi. Ben de ilk tanıştığımız günlerde kendisine hangi sözcüklerle hitap etmemin uygun olacağını ve ne şekilde hitap etmemi istediklerini sorduğumda, sorumdan memnun olduğunu gösterir bir gülümsemeyle bana: ‘Diğer kardeşlerim bana ‘Başkanım’ diye hitap ediyor ve dışarıda da başkalarına benden ‘Topluluk Başkanımız’ şeklinde bahsediyorlar. Sizin de bu şekilde hitap etmeniz bençe uygundur’ demişti. Bu olayı, tevazunun, hoşgörünün ve inceliğin birleştiği bir anı olarak hiçbir zaman unutamayacağım.”

Avukat M. Cengiz Kıyıcı'ya göre Meclis'ten geçen yeni Vakıflar Kanunu, vakıfların işlemlerini daha kolay yapmalarını ve esneklik yaşamalarını sağlayacak. Yeni kanun Elginkan Vakfı için de herhangi bir olumsuz etkiye sahip değil.

Elginkan Vakfı Mütevelli Heyeti Değişmez Üyesi ve Elginkan Vakfı Hukuk Danışmanı Avukat M. Cengiz Kıyıcı ile bir araya gelerek kendisinden yeni çıkan “Vakıflar Kanunu” tasarısının* içeriğini ve yaşamımıza getireceği olası değişiklikleri de değerlendirmesini istedik. İşte bir hukukçu gözüyle tasarının detayları...

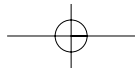
“Vakıflar Kanunu” tasarısını bir hukukçu gözüyle değerlendir misiniz?

TBMM Genel Kurulu'na 9 Kasım 2006 tarihinde kabul edilen 5555 sayılı “Vakıflar Kanunu”, incelenmek üzere gönderildiği Cumhurbaşkanlığına incelendi ve 29 Kasım 2006 tarihinde dönemin Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer tarafından 5, 11, 12, 14, 16, 25, 26, 41 ve 68'inci maddeleri bir daha görüşülmek üzere Meclis'e iade edildi. Bu sebeple bugüne kadar TBMM tarafından görüşülüp kabul edilerek kanunlaşmadı. İade edilen maddelerinde de komisyonlarda bir değişiklik öngörülmediği ve ilk halindeki şekliyle geçerek Meclis gündemi-

ne geldiği yolunda basında çıkan haberlerden anlaşıldığı üzere kanun ilk haliyle kabul edileceği benziyor.

Kanun tasarısının şu anki içeriğinden söz eder misiniz?

Söz konusu kanunun düzenlenmesinde güdülen kamusal yararın ve ihtiyacın gerek genel gerekçesinde ve gerekse “Amaç” başlığı altında, 1. maddesinde de ifade edildiği üzere: “Vakıf yönetimi, faaliyetleri ve denetimiyle yurtiçi ve yurtdışındaki taşınır ve taşınmaz eski eserlerin tescili, muhafazası, onarımı, yaşatılması, vakıf varlıklarının ekonomik şekilde işletilmesi ve değerlendirilmesini sağlamak; Vakıflar Genel Müdürlüğü ile Vakıflar Meclisi'nin teşkilat, görev, yetki ve sorumluluklarını belirlemek, bu hizmetlerin yürütülmesine ilişkin usul ve esasları düzenlemek” olarak ifade edilmiştir. Bu kanun tasarısının hazırlanması öncesinde mevcut vakıfların gerek kuruluş yönetim ve çalışma esasları itibarıyla tabi oldukları mevzuatın çeşitliliği ve dağınıklığının

yanı sıra Vakıflar Tüzüğü ile dahi öngörülemeyen hususlarda birçok Başbakanlık tebliğ ve genelgelerinden oluşmaktaydı. İşte tasarı “Mazbut”, “Mülhak”, “Cemaat” ve “Yeni” vakıflar ile Vakıflar Genel Müdürlüğü’nün teşkilat, görev, yetki ve sorumluluklarını düzenliyor. Ayrıca yine tasarı da yukarıda sayılan vakıf türlerinin statüleri içinde yer alan deyim ve tabirler açıklanıyor ve tereddütlerin giderilmesinin sağlanması yolunda önemli bir adım atılıyor. Keza yürürlükten kaldırılması öngörülen 2762 sayılı Vakıflar Kanunu’nun yürürlüğü öncesi ve sonrası kurulan vakıflar ile Türk Medeni Kanunu hükümlerine göre kurulan vakıflar (yeni olanlar) hakkındaki yasa hükümlerini bünyesine alarak, Vakıflar Mevzuatı’nda bir bütünlük sağlanması cihetine gidiliyor.

Peki vakıfların yönetilmesiyle ilgili ne gibi hükümlerden söz edebilirsiniz?

Vakıf yöneticisi olabilme koşulları ve yöneticiliğin kaybedilmesi, yeni yönetici seçilmesi veya atanması gibi hususlarda ayrıntılı düzenlemeye gidiliyor. Yöneticilerin hangi hallerde cezai ve hukuki sorumluluklarının söz konusu olacağı ve koşullarıyla şekli açıklanıyor. Keza Vakıfların Muhasebe ve Denetim esasları ile 35’inci maddeyle 73’üncü maddeler arasında da Vakıflar Genel Müdürlüğü, Vakıflar Meclisi, Genel Müdürlük ve Taşra Teşkilatı ve İstihdam konularında ayrıntılı düzenlemeler getiriliyor.

10. Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer tarafından geri çevrilen maddelerle ilgili değerlendirmelerinizi alabilir miyiz?

Bir hukukçu gözüyle baktığımda, TBMM’de kabul edilen Vakıflar Kanunu’nun bazı maddeleri bakımından 10. Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer tarafından geri çevrilmesinde ileri sürülen gerekçelerin birçoğuna şahsen katılıyorum. Özellikle beşinci maddede yer alan “hukuki ve fiili mütakabiliyet” esasına göre yabancıların Türkiye’de yeni vakıf kurabilmelerine imkân sağlayan hükümle “Cumhuriyet’in anayasa ile belirlenen niteliklerine ve anayasanın temel ilkelerine, hukuka, ahlaka, ulusal birliğe, ulusal çıkarlara aykırı ya da belli bir ırk ya da cemaat mensuplarını desteklemek amacıyla vakıf kurulamayacağı” yolundaki milli mevzuata aykırı ve çokuluslu, gerçek amaç ve faaliyetlerinin ne olacağı açık olmayan yabancı kuruluşlara ülkemizde vakıf kisvesi ve adı altında faaliyet serbestisi sağlanmış olacak. Ayrıca 12’nci maddede de “Vakıfların mal edinebilme ve malları üzerinde her türlü tasarrufla bulunabilme” imkânını bahşeden hükümlerin, vakfın kurucularının vakıf kuruluşunda amaçladıkları gayelerin gerçekleştirilmesi amacıyla vakıf kuruluşuna hasrettikleri -amaca özgülenmiş- malları, onların hayattan ayrılmasıyla birlikte yönetime gelecek kişilerce her türlü tasarruf cümlesinden olarak satılması, hatta bağışlanması ve benzeri işlemlerle elden çıkarılması ve vakfın gayelerini gerçekleştirilmeyecek duruma düşerek hayatiyetlerinin sona ermesine imkân

sağlayacak nitelikte ve mahzurlu bir hüküm olduğu inancındayım. Vakfedenin son isteklerini yansıtan vakfiye ya da vakıf senedindeki isteklerini açıkladıkları düzenlemeler itibarıyla koydukları kurallar, ahlaka ve hukuka aykırı olmamak koşuluyla birer hukuki kural etkisi yaratır. Bu itibarla bu kurallar, vakfın tüzel kişilik kazanmasıyla birlikte vakıf kurucularını, yönetenleri, faaliyetlerden yararlananlar da dahil olmak üzere üçüncü kişileri ve hatta devleti dahi bağlayıcı olduğu doktrinde de benimsenmiş, yaygın bir görüştür. Türk Medeni Kanunu’nun 101. Maddesinde, vakıfların gerçek ya da tüzel kişilerin yeterli mal ve hakları belli ve sürekli bir amaca özgülemeleriyle oluşan, tüzel kişiliğe sahip mal toplulukları olduğu tanımlanıyor. Yalnızca sahip olduğu mal topluluğuyla insanlara hayır için hizmet etme kurumları olan ve bu amaçla tüzel kişilik kazanmış bir mal topluluğu olan vakıfların, mülkiyetine geçen mal ve haklar üzerindeki tasarruf yetkisi, mülkiyet hakkına; tüzel kişiliğinin devamlılığı ve sürdürülmesi de örgütlenme özgürlüğüne ilişkin hukuki kuralların güvencesi altında bulunuyor. Bunlar bir yana bırakılarak vakıfları, sahip oldukları mal ve haklar bakımından siyasi ve sosyal bir örgütlenme modeli, demokratik kitle örgütü ya da sivil toplum örgütü ya da ekonomik işlevleri yerine getirecek bir oluşum gibi nitelendirildiği izlenimini veren bu yasa hükümlerinin mahzurları açık. Keza vakıf yönetim birimlerinin oluşumuna belli koşullarda Vakıflar Meclisi’nin müdahalesine imkân veren yeni yasa hükümleri içinde yer alan 12, 16, 25 ve 26’ncı maddelerin düzenlenmesinde noksanlıklar ve yanlış uygulamalara imkân verecek ters yoruma ve tereddütlere açık hükümler bulunuyor. Diğer taraftan kanun tasarısında Lozan Antlaşması ile varlıkları benimsenen cemaat (azınlık) vakıfları ile ilgili hükümlerin, içerikleri itibarıyla sonuç öngörü

olarak, Lozan Antlaşması’nın hükümlerini etkisizleştirdiği yolunda basında yer alan haber ve eleştiriler ile TV’lerde gerçekleştirilen tartışma programları ve yasanın Cumhurbaşkanı’nca iade gerekçelerinde, bahse konu hususlar ciddi endişeler yaratıyor.

Bu tasarının yasalamaşı durumunda vakıflar nasıl etkilenecek?

Halen TBMM gündeminde görüşülmesi devam eden Vakıflar Kanunu, mevzuat dağınıklığını gidermesi ve çeşitli hukuki statülerde faaliyet gösteren vakıf ve vakfiye niteliğinde olan kuruluşlarla, bunların ekonomik değerde olan ve toplumun istifadesine bedelsiz sunulan hayrat ya da gelir getiren akar veya mukataalı vakıf, icareteynli vakıf gibi oluşumları mevzuat açısından birleştirici rol oynayacağı açık ve olumlu girişimin ürünü bir yasa olacak. Ancak bir yasa ne denli açık olmayan, muğlak ve hatta mahzurlu hükümler içerse de uygulayıcıları olan kişilerin meselelere yaklaşım ve iyi niyetleri doğrultusunda aldıkları isabetli kararlarla insanlara çok iyi neticeler sağlayan bir yasa haline gelir ve topluma yarar sağlar. Buna karşın uygulayıcıları iyi niyetten yoksun, dar yorumla, çözümden uzak kararlar alırlarsa bu, toplum için zarar getiren bir yasa olur. Esasen bu kanun tasarısında öngörülen, yönetmelikler ve bu yasaya bağlı olarak yeniden çıkarılması ya da mevcudun değiştirilmesiyle oluşturulacak Vakıflar Tüzüğü’nde yer alacak yeni hükümlerde uygulamalara ıskı tutacak ve dünya ulusları içinde en eski sosyal amaçlı vakıf ve benzeri oluşumlar yaratmış bir kültürün sahipleri olarak ulusumuz ve ülkemiz insanları yarar görecekler. Yasanın işlemlerde rahatlık, çabukluk ve denetimlerde esneklik öngören hükümleriyle vakıfların, faaliyet alanlarında daha çabuk karar alabileceklerini ve uygulamalara geçebileceklerini düşünüyorum. Ancak burada vakıf yöneticilerine düşen en büyük görev, kurucularının vakfiye ve vakıf senetlerinde öngördükleri topluma hizmet etme amaçlarına sadık kalarak vakıfların hayatiyetlerini emin bir şekilde sürdürmeleridir. Onlar için bir görev olmasının yanı sıra, bu durum bir emanetçi olarak vebal taşıyarak ve sevap sağlayarak ifa ettikleri manevi değeri yüksek bir borç ve iyilik olacak. Vakıfların amaçlarına yönelik faaliyet ve etkinlikleri, yüzyıllar boyunca bu manevi değerlerin yüceltilmesi adına yapıldı ve vakıf kültürü var oldu. Bu açıklamalar doğrultusunda tasarının yasalamaşı halinde, Elginkan Vakfı gerek statüsü, gerekse işlevleri ve faaliyetleri yönüyle olumsuz bir etkilenmeye maruz kalmayacak. Aksine işlemlerinde kolaylıklar ve esnekliklerin olacağını düşünüyor ve umuyorum.

Bu tasarıda öngörülenler dışında vakıf alanında artı değer kazandıran işler ortaya konabilmesi için hukuki açıdan neler yapılabilir?

Yasalar, devletlerin anayasalarında yer alan temel niteliklere uygun olarak yasama meclislerince oluşturulan kaideler bütünüdür. Burada amaç, topluma içerdiği hükümlerle belirli bir davranış biçimini öngörür, bu bakımdan vakıflar yasa tasarısında da öngörülen hükümler vakıf kuruluşuna ve yaşamasına ilişkin kurallardır. Dolayısıyla artı değer kazandıran işler ortaya konulabilmesi bakımından hukuki açıdan yapılabilecekler çok cepheli olarak bakmak gerekir. Akla hemen benzer amaçları olan vakıfların birlikte hareket ederek ortak paydada hayır kurumu olarak topluma hizmet etmeleri geliyor. Ancak bunu, vakıf kuru-

cularının vakıf kurma iradelerinde, vakfiyelerinde ve vakıf senedinde öngörülmesi yoksa, buna rağmen böyle bir faaliyet içinde olmalarının artı değer yaratacağı da açık olmakla birlikte şahsen pek mümkün görmüyorum. Ancak bazı vakıflara “Vergi Muafiyeti” tanınmış olması keyfiyetine benzer nitelikte, amaçları doğrultusunda ülkeye eserler veren (hasane, sağlık üniteleri, okul, aşevi, eğitim merkezleri, yoksul ve düşkünlere ile kimsesiz çocuk yurtları, kadın barınma evleri gibi) vakıfların gelir ve giderlerinden devlet ve kamu birimleri tarafından herhangi bir vergi, resim ve harç alınmaması, işlemlerinde kolaylıklar sağlanması yolunda ek hükümler getirilerek vakıf faaliyetlerinin önünün açılması ve desteklenerek daha çok artı değerın toplumla buluşması sağlanabilir. Sınırlı olmamakla birlikte üzerinde çalışılarak başka artı değerlerin de hayır olarak toplumumuza ve insanlarımıza mutlu gelecekler için sunulabileceğine inanıyorum. ✚

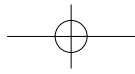
** 5737 sayılı “Vakıflar Kanunu”, bu söyleşi yapıldıktan sonra TBMM tarafından 20.02.2008 tarihinde kabul edilmiş ve onay için Cumhurbaşkanı’na gönderilmiştir. Cumhurbaşkanı’nca onaylandıktan sonra Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girecektir.*

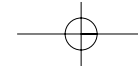

M. Cengiz Kıyıcı kimdir?

1945, Konya doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Konya’nın Beyşehir ilçesinde tamamladı. 1959’da Bursa Işıklar Askeri Lisesi’ne girdi. Ardından İstanbul-Çengelköy’de bulunan Kuleli Askeri Lisesi’ne nakil olup buradan 1962 yılında mezun oldu. Kara Harp Okulu’nda öğrenimine devam etti. “20-21 Mayıs Olayları”nda Kara Harp Okulu’nun da katıldığı olaylar nedeniyle disiplin kurulu kararıyla Harp Okulu ile ilişkisi kesildi. Daha sonra İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi’ne girdi ve 1968 yılında mezun oldu. Hakimlik mesleğini tercih ederek sırasıyla Beytüşşebap, Anamur, Vezirköprü ve Bolu’da, geçici görevle iki yıl Askeri Yargıtay’da Tetkik Hakimi olarak görev yaptı. 1988 yılında Şişli-İstanbul’a tayin oldu. 1992’de yeni kurulan İstanbul 9. Ticaret Mahkemesi’ne Başkan olarak atandı. 31 Ağustos 1995 tarihinde kendi isteğiyle emekli olarak İstanbul Barosu’na kaydoldu.

Elginkan Vakfı Mütevelli Heyeti’nin Değişmez Üyeleri Avukat S. Necla Baltacıoğlu ve Gaye Akçen’in aracılıklarıyla Elginkan Topluluğu ve Ekrem Elginkan ile tanıştı. Emekliliğinin ardından “Hukuk Müşaviri” olarak Elginkan Topluluğu’na katıldı. Daha sonra Ekrem Elginkan’ın gösterdiği güven sonucu Elginkan Vakfı’nın Mütevelli Heyeti’ne Değişmez Üye olarak alındı. Yedi buçuk yıl süreyle Vakıf Yönetim Kurulu’nda üye olarak görev yaptı. Halen Topluluğun bazı şirketlerine ve Elginkan Vakfı’na “Hukuk Danışmanı” olarak hizmet veriyor ve serbest avukatlık yapıyor. Eşi emekli öğretmen olan Avukat M. Cengiz Kıyıcı’nın yüksek mühendis olan iki çocuğu var.

Vakıf'tan

İTÜ Mustafa İnan Kütüphanesi yeni binasında hizmete girdi

Tarihi 1795'lere uzanan İstanbul Teknik Üniversitesi'ndeki kütüphanenin yeni binası olan Mustafa İnan Kütüphanesi, 4 Mart'ta yapılan bir törenle kapılarını açtı. Kütüphanede Hüseyin Ekrem Elginkan adına bir salon da bulunuyor.

ELGİNKAN TOPLULUĞU İLETİŞİM YAYINI

Vakıf'tan

İstanbul Teknik Üniversitesi'nin (İTÜ) beş yerleşkesinde, toplam yedi mekânda faaliyet gösteren kütüphaneler içinde Mustafa İnan Kütüphanesi merkez konumda bulunuyor. 4 Mart'ta açılışı gerçekleştirilen yeni binanın temeli 1997 yılında atıldı. Mustafa İnan Kütüphanesi'nin inşaatı büyük ölçüde İTÜ mezunlarının bağışlarıyla oluşturulan "İTÜ Araştırma Gücüne Katkı" projesi sonucunda tamamlandı. Türkiye'nin en büyük teknik kütüphanesi olma özelliğini taşıyan İTÜ Mustafa İnan Kütüphanesi, Ayazağa Yerleşkesi'ndeki son teknolojiyle donatılmış yeni altyapısında çok geniş kapsamda basılı, elektronik ve görsel-işitsel ortamda yayınlarla hizmet veriyor.

Elginkan Vakfı da bağışta bulundu

İTÜ Mustafa İnan Kütüphanesi, aralarında Elginkan Topluluğu'nun Kurucusu merhum Hüseyin Ekrem Elginkan'ın da Elginkan Vakfı aracılığıyla yer aldığı bağışçıların desteğiyle yaşama geçti. Salonlara ve masalara bağışçıların adının verildiği İTÜ Mustafa İnan Kütüphanesi'nde Elginkan Vakfı'nın 150 bin YTL bağışta bulunması sonucunda Hüseyin Ekrem Elginkan adına da bir salon yer aldı.

Açılışa akademisyen ve mezunlardan yoğun ilgi

İTÜ Mustafa İnan Kütüphanesi, açılış töreninde çok sayıda akademisyen ve İTÜ mezununu ağırladı. Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'yla başlayan törende, İTÜ ve İTÜ kütüphanelerinin tarihçesini anlatan bir tanıtım filmi gösterildi. Ardından konuşmasını yapmak üzere sahneye İTÜ Rektörü Prof. Dr. Faruk Karadoğan davet edildi.

"İTÜ, bilgi üretimi ve birikimi konusunda öncü"

Prof. Dr. Faruk Karadoğan, Mustafa İnan Kütüphanesi'nin açılış töreninde yaptığı konuşmaya, kütüphanenin birlikten doğan kuvvetin somut bir örneği olduğunu söyleyerek başladı. İTÜ mezun ve mensuplarının sağladığı desteğin aynı zamanda ileriye yönelik bir hareketin başlangıcı

Prof. Dr. Mustafa İnan anıldı

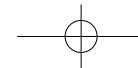

isimli kitabında ele alan yazar Oğuz Atay gibi Mustafa İnan'ın öğrencisi olan Prof. Dr. Esin İnan, "Mustafa İnan'ı efsaneleştiren insana ulaşma yolunu, sanatını bilmesi ve bu sanatı bir oya gibi işleye-

rek her konuda ortaya koyması olarak ifade etti. Prof. Dr. Esin İnan, "İnsana ulaşmak hiç de kolay değildir. Mustafa İnan şöyle derdi: 'Yalnız akıl ve zekâ ile âlemin realitelerine erişmek kabil değildir.' Mustafa İnan zekâsı, aklı ve kültürüyle karşısındaki insanla arasındaki köprüyü gerektiği gibi kuruyor, bunun üzerinden de gerekli aktarımları çok akıllıca ve çok nazik bir şekilde yaparak insana istediğini veriyordu. 'İnsanın karşısındaki insana ulaşabilmesi için öncelikle düşünmeliyiz' derdi Mustafa Hoca ve eklerdi: 'Düşünmek, yapılan ilmi araştırmalar sonunda sabit olmuştur ki, en çok enerji sarf edilmesi icap eden fizik olaydır. Bu enerjiyi

bulamayan veya sarf etmek külfetine doğuştan istekli olmayan insan, düşünmeye karşı sürekli bir tembellik içindedir. Her fırsatta ondan kaçma yolunu bulur. Onun için, düşünme sporuyla bu işe alıştırılması ve düşünme sanatını öğrenmesi gereklidir." Prof. Dr. Esin İnan, Mustafa İnan'ın bilim dünyasındaki yerinin önemini ise Mustafa İnan'ın bilim dünyasında yer almaması durumunda bugün tüm dünya mekanikçileri tarafından kabul edilmiş olan Türk mekanikçilerinin bugünkü yerlerinde olamayacağını söyleyerek ifade etti. Prof. Dr. Esin İnan sunumuna, Mustafa İnan'ın sesinden bir bant kaydını dinleterek son verdi.

NİSAN 2008

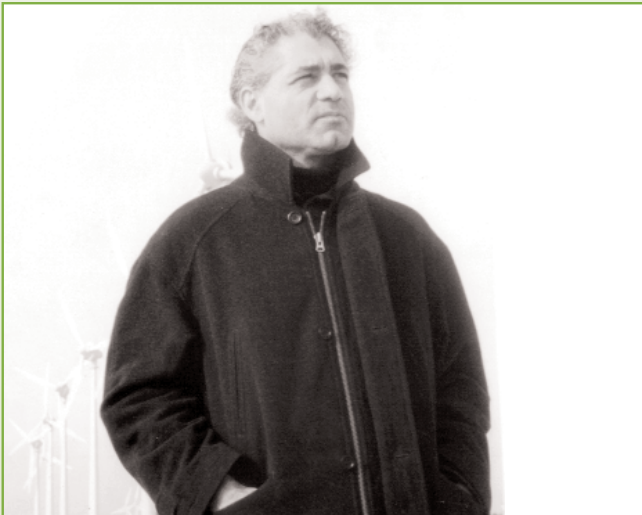

Vakıf'tan

Mimar Selim Velioğlu:

“Türk mimarlığı uluslararası alanda diğerleriyle aynı düzeyde”

“İTÜ Ekrem Elginkan Lisesi” çalışması Arkitera Mimarlık Merkezi’nden ödül alan Selim Velioğlu, Türk mimarlığının global düzeyde daha alt sıralarda olmadığı görüşünde. Ona göre yapılan çalışmaların nitelikli olmasının yolu, güç ve karar odaklarının Türk mimarına ve mimarlığın temel değerlerine inanmasından ve saygı duymasından geçiyor.

Selim Velioğlu kimdir?

1984 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Mimarlık Fakültesi’nden mezun olan Selim Velioğlu, mezuniyet sonrası çeşitli yapıların ön ve uygulama projelerini gerçekleştirdi. 1990 yılında “Dış Mekân Yaşantısına Bağlı Olarak Mimari Ölçekteki Biçimleniş” adlı teziyle Doktor unvanı aldı. Katıldığı yarışmalarda dokuz kez birincilik ve 17 kez ikincilik olmak üzere toplam 57 defa ödül kazandı. 1995 yılında grafik dalında “Yunus Nadi Ödülü”nü ve 2000 yılında proje dalında “Ulusal Mimarlık Ödülü”nü aldı. Velioğlu, halen İTÜ Mimarlık Fakültesi’nde Öğretim Üyesi olarak görev yapıyor ve tasarım çalışmalarını sürdürüyor.

24 yıllık mimari yaşamına ilkler yaratan pek çok çalışmayı ve dolaşısıyla da ödülü sığdıran Selim Velioğlu, son olarak “İTÜ Ekrem Elginkan Lisesi” ile Arkitera Mimarlık Merkezi’nden ödül aldı. Kendisiyle, Elginkan Vakfı’nın eğitim yaşamına kazandırdığı söz konusu okul ve mimarlık dünyası üzerine görüştük.

İTÜ Ekrem Elginkan Lisesi’nin mimarı olarak, okulun yapısal özellikleri hakkında kısaca bilgi verebilir misiniz?

İTÜ Ekrem Elginkan Lisesi’nin tasarımı için temel düşünce, yaklaşık 10 bin m² kapalı alan içeren mimari ihtiyaç programının, doğal değerler, vadi topografyası ve bitki örtüsüyle bütünleştirilmesi adına, planda parçalanarak kesitte de kademelendirilerek çözümü oldu.

Özellikle okulların mimarisinde diğer yapılardan farklı olarak gözettiğiniz kriterler neler?

Öğrencilerin yaşamlarının önemli ve uzun bir bölümünü geçirecekleri çevreyi onlara sevdirecek şekilde tasarlamak ve yaratıcılıklarını uyarmak önem kazanıyor.

İTÜ Ekrem Elginkan Lisesi’nin sahip olduğu modern ve estetik görünüm hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Lisede ezici, ısrarcı ve anıtsal değil; insani, hareketli ve sürprizli bir mimari dilin hakimiyeti var.

Mimari alanda başarılı olmanın ardında yatan etkenler neler?

Her alanda olduğu gibi işini sevmek, kendini geliştirmek ve meslekle ilgili iradi bir kararlılık içinde olmak.

Size en çok heyecan veren projelerinizden söz eder misiniz? Şu anda hangi projeler üzerinde çalışıyorsunuz?

“Okulların mimarisinde öğrencilerin yaşamlarının önemli ve uzun bir bölümünü geçirecekleri çevreyi onlara sevdirecek şekilde tasarlamak ve yaratıcılıklarını uyarmak önem kazanıyor.”

Şu anda sürmekte olan çalışmalarımız arasında, Türkiye Noterler Birliği Merkez Binası, Eskişehir Anadolu Üniversitesi Yabancı Diller Yüksek Okulu, Eskişehir Tepebaşı Belediye Binası, Kale Havacılık Üretim ve Yönetim Binası, İTÜ Havacılık Bilim Müzesi ve Eyüp Parkı yer alıyor.

Türkiye’de son dönemde mimarlık alanında yapılan çalışmalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türk mimarlığı uluslararası alanda diğerleriyle aynı düzeyde. İnşa edilen çevrenin daha nitelikli olmasının yolu, güç ve karar odaklarının Türk mimarına ve mimarlığın temel değerlerine inanç ve saygı duymasından geçiyor.

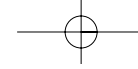

Bu alanda başarılı olmak isteyen gençlere neler önerirsiniz?

Mimarlık alanında faaliyet gösterip, başarılı olmak isteyen gençler, mutlaka mesleki gelişmeleri izlemelidirler. Bunun yanı sıra bilim, sanat, kültür ve felsefe dünyasında meydana gelen gelişmelerden de haberdar olma yönünde çalışmalar yapmalıdırlar.

Son olarak Elginkan Vakfı’nın eğitim alanına yaptığı yatırımlar hakkındaki görüşlerinizi alabilir miyiz?

Türkiye’de eğitim alanına yapılan yatırımlar ülke sorunlarının çözümü adına doğru yolun seçildiğinin bir göstergesi. Elginkan Vakfı’nın çabalarına çok saygı duyulması gerekiyor.

+ Şirketlerden/EMAS

Confeo Premix Yoğuşmalı Kombi'den "S" modeli

Elginkan Topluluğu Şirketleri'nin ısı sektöründe faaliyet gösteren ve E.C.A. markalı ısı ürünlerinin üretim ve pazarlamasını yapan EMAS, tamamen yine Türk mühendisleri tarafından geliştirilen ve TÜBİTAK tarafından projesine Ar-Ge desteği verilen ilk kombi olan Confeo Premix'in "S" modelini tüketicinin beğenisine sundu.

Çok kısa sürede sıcak su

E.C.A. Premix S yoğuşmalı kombiler, tüketicinin kullanım suyu alışkanlığını öğrenen akıllı kombilerdir. Kullanıcının son 24 saat içindeki kullanım suyu taleplerini izler ve kaydeder. Kaydettiği bilgilere göre diğer 24 saat içinde oluşabilecek kullanım suyu taleplerini tahmin ederek sıcak kullanım suyunu plakalı eşanjör içinde hazır bekletir. Böylelikle daha kısa sürede sıcak kullanım suyu temin edilir.

Zarif ve ergonomik görünüm

Yakıt olarak doğalgaz, LPG ve propanla kullanılabilen E.C.A. Confeo Premix S yoğuşmalı kombiler, 24 ve 30 kw'lık iki farklı kapasiteye sahip. Yuvarlak hatlı tasarımıyla zarif ve ergonomik görünümü, 750 x 454 x 365 mm (YxGxD) ölçüleri kullanım alanından tasarruf sağlayan E.C.A. Confeo Premix S yoğuşmalı kombiler, yüzde 107,5'lere varan yüksek ısı verime sahip. Konvansiyonel tip kombilere göre de yıllık ortalama yüzde 20 enerji tasarrufu sağlıyor.

Nasıl çalışıyor?

E.C.A. Confeo Premix S yoğuşmalı kombi, yanma sonucu ortaya çıkan atık baca gazı içindeki su buharında bulunan yüksek miktardaki gizli ısı enerjisinden yararlanıyor. Kalorifer devresinde kullanılmış ve üzerindeki ısıyı ortama aktarmış olan kalorifer devresi dönüş suyu, özel olarak tasarlanmış paslanmaz çelik eşanjör içinde, su buharıyla karşılaşır ve su buharı bünyesinde bulunan gizli ısı enerjisini kalorifer devresindeki dönüş suyuna aktarır. Yoğuşma teknolojisi, ortama yayılan NOX ile CO emisyon oranlarını azaltıyor ve yeşili, çevreyi maksimum düzeyde koruyan çevre dostu bir ısınma aracı olarak kabul ediliyor.

ECA Confeo Premix S kombi üç yıllık garanti süresi, TSE, CE ve SED-BUK A kalite belgeleri ile tüketiciye üst düzey bir ürün sunuyor. Kullanıcı emniyetinin maksimum düzeyde sağlanabilmesi için, E.C.A. Confeo Premi S yoğuşmalı kombilerde 17 farklı emniyet sistemi kullanılıyor.

EMAS bayilerine destek vermeye devam ediyor

Elginkan Topluluğu Şirketleri'nin ısı sektöründe faaliyet gösteren ve E.C.A. markalı ısı ürünlerinin üretim ve pazarlamasını yapan EMAS A.Ş. 1 Şubat 2002 tarihinde "Montaj Puanı Sistemi"ne bayiler tarafından doldurulan formlarla başladı.

Türkiye'de sektörde yeniliklerin öncüsü olan EMAS, 17 Mayıs 2006 tarihinden itibaren yeni ve farklı bir uygulamayı hayata geçirdi; "Montaj Puan" adı verilen bu uygulamayla EMAS bayii ve taahhütçü kurumları, gerçekleştirdikleri her tesisat için internet üzerinden anında hediye kazanma şansı yakaladılar.

Türkiye'de bayilere yönelik internet üzerinden ilk puanlama sistemi olan "Montaj Puan", taahhütçü firmalar ve EMAS bayilerinin gerçekleştirdikleri tesisat kayıtlarını özel olarak hazırlanmış bir veritabanına girmeleriyle başlıyor. Bu veritabanına her girilen iş karşılığında belli bir puan elde ediliyor. Bu puanları biriktiren bayi ve taahhütçüler istedikleri zaman sahip oldukları puan karşılığı yine internet üzerinden E.C.A. ısı ürünlerinden hediye seçebiliyorlar.

Montaj puan uygulaması kapsamında montajı gerçekleştirilen tüm E.C.A. kombiler (hermetik ve/veya bacalı), yoğuşmalı kombiler ve kat kaloriferlerinin sisteme kaydının yapılması durumunda taahhütçülere puan kazandırıyor.

E.C.A. ısı ürünlerinin satışını ve montaj hizmetini yapan EMAS taahhütçü bayileri ile EMAS A.Ş. arasındaki bağlılığı oluşturmayı ve güçlendirmeyi amaçlayan sistem, E.C.A. servisleri aracılığıyla da hatalı montajın tespit edilmesi durumunda montaj yapan firmanın eğitime tabi tutulması suretiyle firmaların eksiklerinin giderilmesini sağlıyor. Böylece tüketiciye sunulan hizmet kalitesini her geçen gün yükseltiyor. Güncel teknolojiler kullanılarak hayata geçirilen "Montaj Puan" uygulaması, bu yönüyle benzer sistemlerden ayrılıyor.

Şirketlerden/EMAS-EMAR **+**

EMAR'dan Almanya'da eğitim

Elginkan Topluluğu Şirketleri'nden E.C.A.-Germany GmbH, EMAS A.Ş., ELEKS A.Ş., EMAR A.Ş.'nin yurt dışı ihracat projesi kapsamında Confeo Premix yoğuşmalı kombinin hedef pazarı olan Almanya'ya yönelik çalışmaları hızla devam ediyor. Bu kapsamda 21-23 Ocak tarihleri arasında Almanya'nın Mainz şehrinde Teknik Şef Koray Meydanoğlu tarafından verilen, Almanya'da satış sonrası hizmetleri sunacak olan Mühlberger firması teknik eğitimleri, E.C.A.-Germany bünyesinde oluşturulan eğitim merkezinde tamamlandı. Eğitimin son gününde, Almanya pazarında panel radyatörlerin satışını yapan yedi firmaya Confeo Premix yoğuşmalı kombinin ürün tanıtımının da yapıldığı bir teknik eğitim düzenlendi.

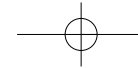
Finansbank da EMAR'ı tercih etti

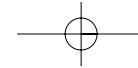
EMAR faaliyetlerine Kurumsal Hizmetler başlığı altında Şubat 2006'dan itibaren teknik destek, mekanik sistem ve tesisat bakım hizmetlerini de dahil ederek, Garanti Bankası, İşbank, Akbank ve Oyak Bank şubelerine hizmet sunuyor.

Mart 2007 döneminde Finansbank'ın Adana, Antalya, Ankara, İzmir ve İstanbul illerinde bulunan şubelerini kapsayan bakım anlaşması imzalandı. EMAR, bankacılık sektöründe teknik destek hizmetlerine yönelik ilk akla gelen firma olma yolunda çalışmalarına devam ediyor.

emar

FINANSBANK

Şirketlerden/EMAR

Teknik personele York Klima eğitimleri

EMAS A.Ş. tarafından Nisan 2008 döneminde satışa sunulacak York markalı klimaların satış sonrası montaj ve bakım hizmetlerine yönelik EMAR personel teknik eğitimleri 11-13 Mart tarihleri arasında Maltepe Eğitim Merkezi'nde gerçekleştirildi.

"YORK-Johnson Controls" firması tarafından düzenlenen eğitime EMAR teknik personeli katıldı. Duvar tipi, tavan, kaset, salon tipi split klimaların ürün özellikleri, çalışma prensipleri, montaj şartları, performans ölçümleri gibi başlıklar altında düzenlenen eğitim sonunda, katılımcılara sertifikalar verildi.

Yurt genelinde satış sonrası hizmetleri sunacak olan EMAR yetkili servis eğitimleri, İstanbul, Ankara, Manisa Eğitim Merkezleri'nde düzenlenecek programlarla Nisan ayı sonuna kadar tamamlanacaktır.

EMAR çalışanları yıllık özdeğerlendirme ve strateji toplantısını gerçekleştirdi

EMAR çalışanlarının tümünün katılımıyla her yıl ilk üç aylık dönemde düzenlenen "Yıllık Özdeğerlendirme ve Stratejiler" (YÖS) toplantısı 14 Mart'ta EMAR Maltepe'de gerçekleştirildi. Çalışanlarla ana iş hedefi, stratejiler

ve süreçler konularında paylaşımlar sağlandı. Süreçler bazında hazırlanan faaliyet ve hedef sunumlarıyla, çalışanlarla paylaşım gerçekleştirildi. Tanıma ve takdir sistemi kapsamında başarılı çalışanların ödülleri sunulurken toplantı sonunda yenen akşam yemeğiyle gün tamamlandı.

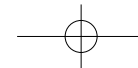
Malatya ve Ankara'da E.C.A. Merkezi Isıtma Sistem eğitimleri

Elginkan Topluluğu Isı Grubu ürünlerinin satış ve pazarlamasını yapan EMAS A.Ş. tarafından ithal edilerek sahaya arzı sağlanan E.C.A.-De Dietrich merkezi ısıtma kazanları ve brülörlerin profesyonel keşimle buluşularak avantajlarının, sistem çözümlerinin aktarıldığı seminerler, 23 Ocak'ta Malatya Altın Kayısı Otel'de, 29 Ocak'ta Anka-

ra Radison Sas Otel'i'nde gerçekleştirildi. Seminerlerde döküm kazanların avantajları, ömür, verimlilik ve brülörler hakkında bilgilendirmeler yapıldı. Bayındırlık Bakanlığı, Belediye Fen İşleri, üniversiteler, teknik satın alma gruplarının katıldığı seminerlerden toplam 67 kişi yararlandı.

Şirketlerden/ELEKS-VALFSEL

Interclima'da E.C.A. rüzgârı

5-8 Şubat tarihleri arasında Paris'te gerçekleşen Interclima Fuarı ısı sektörü devlerini bir araya getirdi. Üç hole yayılmış fuarda, E.C.A. özel tasarım standıyla, Hall 7.2'de boy gösterdi. Yeni model radyatörlerin tüketicilerin beğenisine sunulduğu fuarda, dikey düzlem yüzey ve aynalı model büyük ilgi gördü. Yoğuşmalı özelliğiyle Confeo Premix, şık ve zarif dizaynıyla Fortius da fuarda büyük beğeni topladı.

ELEKS'in Fransa'da beraber çalıştığı iş ortakları da ziyaretçileri bilgilendirmek üzere E.C.A. standında hazır bulundu.

Başarılı geçen fuar, Fransa'da marka bilinirliğinin oluşturulması açısından büyük bir adım oldu. Firma yetkilileri, fuarın E.C.A. markasının Fransa kombi pazarındaki pazar payının artırılması açısından büyük fayda sağladığını ve ürünlerin gördüğü ilginin oldukça sevindirici olduğunu belirttiler.

E.C.A. armatürleri İtalya Expo Bagno Fuarı'nda

E.C.A. markalı armatürler, 11-15 Mart tarihleri arasında Milano'da gerçekleştirilen Mostra Convegno-Expo Bagno Fuarı'nda yer aldı. E.C.A. ürünlerinin benzerlerinden bir adım önde olduğu, fuarda görülen yoğun ilgiyle bir kez daha ispatlanmış oldu.

Fuarın yapı ayağı olan ve 16-18. hollere yayılan Expo Bagno kısmına katılan VALFSEL A.Ş., yeni tasarımlarını ilk defa bu fuarda sergiledi. Birbirinden benzersiz Topaz, Orca, Elidis, Elea gibi ürünler de ziyaretçilerden yoğun ilgi gördü.

Standında özel olarak ayrı bir teşhir ünitesinde sergilenen VALFSEL'in yeni serisi, ergonomik kullanımı, estetik dizaynı, su miktarı ve sıcaklık ayarını kolay hale getiren özellikleriyle rakiplerinden bir adım öne çıktı. Yeni seride kullanılan ve VALFSEL'in kendi üretimi olan kartuşlar, tüketiciye ve rakiplere üretimin her aşamasındaki başarıyı bir kez daha kanıtlamış oldu.

E.C.A. yetkilileri, fuarda özellikle yeni ürünlerle oldukça ilgi gördüklerini ve bu ilginin İtalya pazar payının ve pazardaki marka bilinirliğinin artması açısından oldukça ümit verici olduğunu belirttiler.

Büyüteç

Çağımızın en temel sorunu SU

75'i delege, yaklaşık 300 kişinin katıldığı kongrede, “Ulusal ve Küresel Su Politikaları”, “Entegre Su Havzaları Yönetimi”, “Su Kaynakları ve Su Hizmetlerinin Yönetimi”, “Sınırşan Sular”, “Suya Erişim Hakkı”, “Su Kaynakları Potansiyeli, Korunması, Geliştirilmesi, Planlanması”, “Su Hizmetlerinde Kamu ve Özel Sektör Tercihleri ve Sosyal Boyutları”, “Suyun Çevre, Toplum, Eğitim ve Kültür Boyutları”, “Etkin Su Kullanımı ve Su Kullanım Alışkanlıkları” konu başlıklarından oluşan beş oturum ve beş panel gerçekleştirildi. Kongrenin açılış konuşmalarını sırasıyla Kongre Başkanı Prof. Dr. İbrahim Güre, İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) Yönetim Kurulu Başkanı Serdar Harp, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı yaptı. Prof. Dr. İbrahim Güre konuşmasında, suyun önemi ve su politikaları konusunda medyaya büyük görevler düştüğünü belirtirken, Serdar Harp, iktidarın su ve özelleştirme politikalarını değerlendirdi.

Uluslararası sermaye gruplarının suyu tahakkümleri altına almak istediklerini belirterek hükümetin özelleştirme politikalarını eleştiren Harp, “İktidara birilerinin çıkıp son ırmak kurduğunda, son ağaç yok olduğunda, son balık öldüğünde, paranın hiçbir işe yaramayacağını anlatması gerekiyor. Eğer bunu bugün bizler anlatamazsak, gerçeklerin açığa çıkması tarihin akışına kalacaktır ki, bu ise, ne yazık ki artık çok geç kalındığının habercisi olacaktır” diye konuştu. Harp suyun tükenme noktasına gelme sebebinin de su politikalarının olmaması veya uygulanan su politikaların yanlışlığından kaynaklandığını belirtti.

Mehmet Soğancı ise konuşmasında su yönetimi ve Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı'nın İnsani Gelişme Raporu üzerinde durdu. Suya erişimin bir insan hakkı olduğuna dikkat çeken Soğancı, suyun kamu yararı ilkesi doğrultusunda kâr gözetilmeksizin olabildiğince ucuz kul-

TMMOB 2. Su Politikaları Kongresi 20-22 Mart tarihleri arasında Ankara'da gerçekleştirildi. Kongrede, ulusal ve küresel su politikaları, sınırşan sular, suya erişim hakkı, etkin su kullanımı ve su kullanım alışkanlıkları gibi konularda bildiriler sunuldu.

lanıma sunulması gerektiğini kaydetti. Soğancı ayrıca İnsani Gelişme Raporu'nda Türkiye gibi komşularıyla arasında orantısız akarsu zenginliği olan ülkelere kiriz uyarısının yapıldığını bildirdi.

Dünyada ve Türkiye’de su

“Dünya Su Günü” dolayısıyla Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği’nce (TOBB) “Dünyada ve Türkiye’de Su: Gündemi ve Geleceği Yönetmek” konulu sempozyumda konuşan TÜSKOOP-BİR Genel Başkanı Halis Uysal, son yıllarda yaşanan kuraklık nedeniyle nehirlerin ve çayların kuruduğunu, barajların çekildiğini ve suyun kıymetinin anlaşıl-maya başlandığını söyledi. Var olan su kaynaklarının da sanayi ve kanalizasyon atıkları nedeniyle kirlendiğini ifade eden Uysal, bu konuda yetkililerin bir an önce önlem almaları gerektiğini kaydetti.

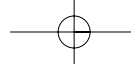
Dünya ortalamalarına göre bir yılda kişi başına düşen su miktarının 7 bin 600 m³ olduğunu ifade eden Uysal, Türkiye’de bu oranın 1400 m³ olduğunu vurguladı.

Uysal ayrıca, suyun rasyonel kullanılması, su kaynaklarının yönetimindeki çok başlılığı ortadan kaldırmak için Milli Su Konseyi ve Su Bakanlığı’nın kurulması gerektiğini belirterek, “Su işlerini bünyesine alan bir Su Üst Kurulu oluşturulmalıdır. Su kaynaklarının kullanılmasını düzenleyen su yasası acilen çıkarılmalıdır” dedi.

Özellikle tarım sektöründe “hovardaca” su kullanıldığını, fazla su vermekle fazla verim alınacağını sanıldığını anlatan Uysal, damlama sulamanın yaygınlaştırılması gerektiğine dikkati çekti. Uysal, “Ekonomik sorunlar çözülebilir, siyasi istikrarsızlık giderilebilir ama duyarsız kalınan çevre, bizim sonumuzu hazırlar” diye konuştu.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası (ZMO) Başkanı Gökhan Günaydın da stratejik önemi olan su kaynaklarının özelleştirilmesi için çalışıldığını ifade ederek, bunun sakıncalarına değindi. Türkiye’deki şişe sularının yüzde 60’ının yabancılara ait olduğuna dikkati çeken Günaydın, şöyle konuştu: “Bu memleketin kaynaklarından akan suyu birileri şişeye koyup bize satıyor ve kazandığı parayı yurt dışına çıkarıyor. Türkiye, kendi coğrafyasında zengin su kaynaklarına sahip. Türk çiftçisi ve köylüsünün toprağına ve suyuna sahip çıkmalıyız. Eğer sahip çıkmaz-

ELGİNKAN TOPLULUĞU İLETİŞİM YAYINI

Kongre Başkanı Prof. Dr. İbrahim Güre, su politikaları konusunda medyaya da görev düştüğünü belirtti.

sak, başkaları onları kapmak için bekliyor. Üretici, köylü, ziraatçı omuz omuza çalışacağız, bu memleketin tarlalarını yeniden yeşillendireceğiz.”

Hedef: 2 milyon 300 bin hektarlık alanın ağaçlandırılması

Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu, “Dünya Su Günü” dolayısıyla Harbiye Askeri Müze’de düzenlenen etkinliğe katıldı. Eroğlu, burada yaptığı konuşmada, bakanlık olarak önce Dünya Ormançılık Günü’nü, daha sonra da Dünya Meteoroloji Günü’nü kutladıklarını belirterek ağaç, su ve havanın birbirinden ayrılmaz parçalar olduğunu belirtti. Bakanlık olarak hedeflerinin 2012 yılına kadar 2 milyon 300 bin hektarlık alanın ağaçlandırılması olduğunu ifade eden Eroğlu, bunun başarılabileceğine inandığını söyledi. Bakan Eroğlu aynı zamanda dünyadaki belediyeler arasında su konusunda “İstanbul Konsensüsü Bildirisi”nin imzalanacağını belirterek bu uzlaşının tarihe geçecek kadar önemli olduğunu vurguladı. Eroğlu, “Su gerçekten değerli; insanlık için, yaşam için en zaruri ihtiyaç maddesi. Ancak dünyadaki kaynaklar sınırlı, bu nedenle bu kısıtlı kaynakları en iyi şekilde kullanmamız gerektiğine inanıyorum” dedi. İstanbul halkının suyun kıymetini iyi bildiğini dile getiren Bakan Eroğlu, 1993 yılında şehirde büyük su sıkıntısının çekildiğini, bazı bölgelere haftada bir, 15 günde bir su verildiğini, Haliç’in halinin perişan olduğunu hatırlattı. Eroğlu, o yıllarda suyun kalitesinden söz edilemeyeceğini ve katı atıkların sorumsuzca depolandığını ifade ederek, “Akıllı çalışınca, kaynakları çok iyi şekilde kullandığınız zaman çözülemeyecek problem yoktur. Çözülemez denilen su meselesini kendi kaynaklarımızla çözdük. 1 Ocak 1995’te su kesintisi tamamen kaldırıldı. Bu, insanları gerçekten seven bir ekibin gece-gündüz çalışması ve dayanışmasıyla başarıldı” diye konuştu.

2012 yılı hedefleri

Veysel Eroğlu, sadece İstanbul’da değil, bütün Türkiye’nin su problemini çözmek için çalıştıklarını kaydederek, 2012 yılı sonuna kadar şe-

Büyüteç

hirlerin en az 15-30 yıllık geleceğine dönük su problemlerinin çözüleceğini bildirdi. Eroğlu, “Katı atık probleminde hedefimiz, 51 milyon nüfusun katı atık sorununu 2012 yılına kadar çözmek. Hedeflerimizi gerçekleştireceğimize inanıyorum. Bunu İstanbul’da büyük ölçüde başardık” diye konuştu. Bakan Eroğlu, 2009 yılında İstanbul’da yapılacak “Dünya Su Forumu” ile ilgili her türlü gayretin gösterildiğini belirterek, “Forumun İstanbul’da yapılacak olmasını gerçekten çok önemsiyoruz. Beş kıtadan 20 bin kişinin katılacağı forum, öyle bir düzenlenecek ki İstanbul’dan önce, İstanbul’dan sonra diye anlatılacak” dedi.

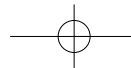
Dünya Su Forumu’nun yapılması için en uygun şehrin İstanbul olduğunu vurgulayan Bakan Eroğlu, şunları kaydetti: “İstanbul’da 2 bin yıllık tarihi su eserleri var. Şu anda 600-700 yıldan beri çalışan su tesisleri mevcut. Dünyanın en ileri içme suyu arıtma tesisi şu anda İstanbul’da. Burada İSKİ’nin uzay üssü gibi kumanda tesisinin görülmesi mümkün olacak. Her türlü hazırlığı yapıyoruz. Gelecek misafirlere aynı zamanda sosyal programlar yapmak suretiyle İstanbul’un güzelliklerini de göstereceğiz. Buradaki bütün konuklarımızı 5. Dünya Su Forumu’na davet ediyorum.”

Bakan Eroğlu, forumun dünyanın sayılı merkezlerinden biri olacak Söğütözü’deki kültür merkezinde düzenleneceğini ve yeni açılacak merkezin ilk toplantısında önemli bir organizasyona ev sahipliği yapacağını sözlerine ekledi.

Dünyada suyun durumu

Çevre Mühendisleri Odası tarafından hazırlanan “2007 Su Raporunda” dünya ve Türkiye’deki su durumuna ilişkin tespitlerde bulunuldu. Raporda, dünyada 1,2 milyar insanın “güvenilir içme suyu”ndan yoksun yaşadığı bildirildi. Dünyada, içilebilir-kullanılabilir su miktarının toplam su miktarının çok küçük bir bölümünü oluşturduğu belirtilen raporda, “Yerkürede bulunan suyun yüzde 97’si tuzlu su, yüzde 3’lük bölümü ise tatlı su olarak tarif edilen içilebilir veya kullanılabilir sudan oluşuyor. Bu suyun, yüzde 79’u kutuplardaki buz dağlarında, yüzde 20’si derin yer altı sularında toplanmıştır” denildi.

Türkiye’deki su durumuna da değinilen raporda, Türkiye’nin ekonomik olarak kullanılabilen su miktarının, yıllık çekilebilen 12,2 km³ yer altı suyu ve yıllık tüketilen 95 km³ yüzey suyu olmak üzere 107,2 km³ olduğu ifade edildi. Kullanım amaçlarına göre suyun yüzde 74’ünün sulama, yüzde 16’sının içme-kullanma, yüzde 10’unun ise endüstriyel kullanım suyu olarak değerlendirildiği belirtilen raporda, “UNEP’in raporuna göre, dünya ortalaması 7 bin m³ olarak belirlenmiş olup, Türkiye 2006 yılı itibarıyla kişi başına 1430 m³ tatlı su kaynağı ile düşük sınıfta yer almaktadır” denildi. Raporda ayrıca, “Türkiye’de, su kaynaklarından aşırı çekim sonucu sahil kesimlerinde yer altı su tuzlanması, tarımsal faaliyetlerde kullanılan kimyasallar ile evsel, endüstriyel atıklar nedeniyle kirlenme yaşanıyor” ifadesine yer verildi.

Atatürk Kültür Merkezi genç mimarların elinde hayat buldu

Atatürk Kültür Merkezi'nin yıkılmaması, kent kültürüne, Taksim Meydanı'na ve İstanbul'a kazandırılması için açılan yarışmada 11 genç mimar ödül aldı.

Atatürk Kültür Merkezi (AKM) üzerine sürdürülen önemli sivil toplum çalışmalarından S.O.S. İstanbul "AKM'nin Yeniden Kent Kültürüne, Taksim Meydanı'na ve İstanbul'a Kazandırılması İçin Alternatif Öneriler" isimli öğrenci fikir yarışması sonuçlandı. Ödül töreni, kolokyum ve sergi açılışı 22 Ocak'ta İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde yapıldı.

AKM'yi yıkmak yerine, bu yapının farklı bir yaklaşımla ele alınarak yeniden kazanılması için alternatif öneriler üretmeye çağrılan ilk ve tek yarışma olan S.O.S. İstanbul'da dereceye giren altı projenin sahipleri 22 Ocak'ta gerçekleştirilen törenle ödülleri aldı. İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Taşkırla'da yapılan törenin ardından, yarışmaya başvuran 37 aday projenin bulunduğu sergi de açıldı.

Hakkında alınan yıkım kararı ve yerine geliştirilen projelerle dikkatleri üzerinde toplayan, Türkiye'nin en önemli "modern mimarlık" mirası örneklerinden biri olan AKM, bu sene İstanbul Serbest Mimarlar Derneği tarafından ikincisi düzenlenen S.O.S. İstanbul Mimari Proje Yarışması'nın konusu olarak belirlendi. Jüri üyeliğini mimarlar Bünyamin Derman, Kerem Erginoğlu, Cem İlhan, Ömer Kanıpak, Haydar Karabey ve Murat Tabanlıoğlu'nun yaptığı yarışmaya katılımın beklenenden fazla olması dikkat çekti. İstanbul Serbest Mimarlar Derneği'nin (İSMD) Arkitera Mimarlık Merkezi işbirliğiyle düzenlenen S.O.S. İstanbul'un amacı, mimarlık öğrencilerinin AKM ile ilgili yaratıcı görüşlerini ortaya koymaları için bir platform yaratmak.

"Mecliste sağduyu galip geldi"

S.O.S. İstanbul yarışmasının kolokyumu İSMD Başkanı Doğan Tekeli'nin yaptığı açılış konuşmasıyla başladı. Tekeli, "Geçen yıl AKM'nin yıkımı kararı kamuoyunun gündemini, ama daha çok mimarlar ve sanatçıların gündemini büyük ölçüde meşgul etti. Biz İstanbul Serbest Mimarlar Derneği olarak sanatçılarla birlikte AKM'nin yıkılmaması gerektiğini, Cumhuriyet'in bir büyük değeri olduğunu, bir işlevi ve anıları olduğunu savunduk. Nihayet Meclis'te sağduyu galip geldi ve AKM'nin yıkılması kararı şimdilik ertelendi. Şimdilik ertelendi diyorum, çünkü kuşumuzu muhafaza ediyoruz" dedi. AKM'nin işlevini yerine getirmediğini ileri sürenlere karşı ise Tekeli, "Biz tartışmalar ne-

Projedeki önemli noktalar

- Binanın ana işlevi olan "Opera-Bale" fonksiyonunun korunması,
- Otopark alanının değerlendirilme şekli,
- Bina yüksek kotlarının ele alınma biçimi,
- Meydanın yorumlanması,
- Cephenin arka planının ve kabuğun değerlendirilmesi,
- Dekor atölyesi gibi hacimsel olarak oldukça büyük yer kaplayan mekânların dönüştürülme şekli.

deniyle AKM'nin Taksim Meydanı'na nasıl renk getireceğini göstermek için böyle bir yarışma düzenledik" dedi.

Tekeli'nin ardından Jüri Başkanı Cem İlhan jürinin nasıl yönlendiğini, değerlendirmede hangi kriterleri ele aldıklarını anlattı. Katılım düzeyini gerek nitelik gerek nicelik açısından yüksek bulduklarını belirten İlhan, yıkılması düşünülen bir binaya yapılacak müdahalenin düzeyinin jüri için anahtar soru olduğunu belirtti.

Yıkmadan önce ne yapılabilir?

Proje kapsamında ele alınan ve varılmaya çalışılan temel amaç, yıkılması tartışılan bir binayı yıkmadan neler yapılabileceği ve söz konusu müdahalenin dozunun ne olacağıydı. Bu anlamda projenin geldiği nokta, "Bir şeyleri yıkmadan önce söylenecek şeyler var mıdır?" sorusuna verilebilecek en güzel cevaplardan biri oldu.

AKM'ye sahip çıktılar

Jüri Üyesi ve Arkitera Mimarlık Merkezi kurucu ortaklarından Ömer Kanıpak: "Opera-Bale'nin korunması temel prensipti"

"Opera-Bale'nin korunması temel prensiplerden biri olarak belirlendi, çünkü AKM'yi Türkiye'nin mimarlık tarihinin bir ürünü olarak kabul ediyorsak -sevelim ya da sevmeyelim- içinde barındığı bu fonksiyon nedeniyle de kültür mirasının bir parçası. Bu fonksiyonlar devlet tarafından korunması gereken kültürel öğeler olarak görülmez ve hep söylenen özelleştirme kulvarına çekilirlerse daha ticari fonksiyonlara hizmet etmeye başlarlar. Kültür merkezi bu çağda sözlük anlamını biraz yitirmiş bir kavram. Çünkü artık bir kültürün merkezi olabilecek bir binayı yapmak çok zor, içine koyacağınız fonksiyonları tanımlayamıyorsunuz. Bunları tanımlayamadığımız süreçte bir kültür merkezi yapmak garipleşiyor. Kendi adıma şöyle de düşünüyorum: AKM bina olarak korunması bir yana, içerdği fonksiyonlar itibarıyla da Türkiye'nin gelişmişliğinden gelen bir halka. Bu aynı sizin kişisel albümünüzdeki bir fotoğraf gibi, o anı sevseniz de sevmeseniz de, onunla ne kadar barışık olduğunuzla ilgili bir şey. Dolayısıyla da Opera-Bale bir zamanlar Türkiye'nin kültürünün merkezinde ise eğer ve bunu korumamız gerekiyorsa, bunu ancak devlet yapabilir. Özelleştirildiği anda fonksiyonlar daha ticari kaygıyla çözülmeye başlanacak, sonrasında da Türkiye'de opera ve baleyi çok zor bir şekilde seyredebileceksiniz."

Jüri Üyesi Haydar Karabey:

"İçeriye davet eden mekânlar hayal ettik"

"Çağdaş kültür merkezinin opera, bale, tiyatroyu içermesinin yanında bambaşka anlayışlarla ele alınması gerekiyor. Mimarlığın bir derdi vardır: 'esneklik'. Sökülüp takılabiliyor, toplumun taleplerine göre farklı biçimler alabiliyor ama her zaman vurguladığımız şu vardı: Bu binanın değerli bir kalbi var, bir dinamosu var. Bu kolay kolay yapılabilir bir şey değil. Denenmiş, içerisinde operasıyla, balesiyle, tiyatrosuyla sapasağlam duran bir özü var. Bu özü orada tutarak, başka yöntemlerle, içeriye normalde hiç gelmeyecek kişileri çekecek şekilde nasıl değerlendirilebilir? Seçtiğimiz projelerin birçoğu olabildiğince sınırları zorlayan, hem oraya yeni etkinlikler ekleyen hem de kültürel anlamda insan sıcaklığıyla buluşturmaya çalışan etkinliklerdi. Biz projelerde fukur fukur kaynayan ve insanları içeriye davet eden mekânlar hayal ediyorduk, çünkü Taksim Meydanı'ndayız. Hayal ettiklerimizi de bulduk."

Genç mimarlar ödülleri aldılar

"AKM'nin Yeniden Kent Kültürüne, Taksim Meydanı'na ve İstanbul'a Kazandırılması İçin Alternatif Öneriler" başlıklı öğrenci fikir yarışmasında 11 öğrenci ödül aldı. Öğrenciler, İSMD, S.O.S. İstanbul 2007'nin jürisi ve Arkitera Mimarlık Merkezi tarafından 3500 YTL ile ödüllendirildi. Ödül alan öğrenciler şöyle:

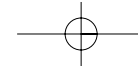

• Hatice Büşra Al (Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü) • Cengizhan Aydın (Kocaeli Üniversitesi Mimarlık Bölümü) • Ali Dur (İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü) • Seda Kurt (İstanbul Teknik Üniversitesi Peyzaj ve İç Mimarlık Bölümü) • Serdar Köroğlu (Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü) • Cem Kozar (İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Bö-

lümü) • Hakkı Can Özkan (Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü) • Merve Gül Özokçu (İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü) • Mehmet Yiğit Öztürk (Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü) • İpek Sarı (Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü) • Tutku Sevinç (İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü)

Keyifli buluşmalar

21. yüzyılın
en büyük piyanisti:

İDİL BİRET

Türkiye'nin gurur kaynağı, çağımızın en büyük piyanistlerinden İdil Biret, başarının peşinden koşmamak gerektiğine inanıyor. Ona göre başarının bir önemi yok, önemli olan her zaman kendini aşmak için çalışmak. Bundan altı yıl önce Aya İrini Müzesi'nde düzenlenen E.C.A. Tarihi Musluk Koleksiyonu sergisinin açılışı ve Elginkan Topluluğu'nun kuruluşunun 50. yılı sebebiyle düzenlenen etkinlikte su müziklerinden oluşan piyano resitaliyle yer alan ve konukları büyüleyen İdil Biret, bu sayımıza konuk olarak dergimize artı bir değer daha kattı.

ELGINKAN TOPLULUĞU İLETİŞİM YAYINI

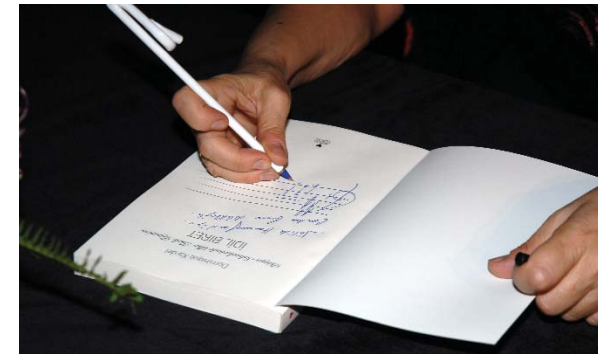
Keyifli buluşmalar

Adına kitaplar yazılan, klasik müzikseverler tarafından yurttaki konserleri dört gözle beklenen, çağımızın dâhi piyanisti İdil Biret...

Henüz yedi yaşındayken ikinci Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün talimatı ve Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel'in özel ilgisiyle, Türkiye'nin "harika çocuğu" olarak TBMM'nin adına çıkardığı özel yasadan yararlanıp ailesiyle birlikte Fransa'ya gönderildi. Paris Konservatuarı'nda Nadia Boulanger'nin öğrencisi olan Biret, Alfred Cortot ve Wilhelm Kempff gibi hocalarla çalıştı. 15 yaşına geldiğinde Paris Ulusal Konservatuarı'nı Yüksek Piyano, Eşlikçilik ve Oda Müziği dallarında birinci olarak bitiren Biret, 16 yaşından bu yana dünya sahnelerinde yer alıyor. Amerika'daki ilk konserini 21 yaşında, Rachmaninoff'un Üçüncü Piyano Konçertosu'nu çalarak Erich Leinsdorf yönetimindeki Boston Filarmoni Orkestrası ile gerçekleştirdi. İlk Rusya turnesini piyanist Emil Gilels'in çağrısı üzerine yaptı ve bu ülkede büyük başarı kazandı. Yıllar içinde bu ülkede 100'e yakın konser verdi.

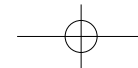
Biret, beş kıtayı kapsayan sayısız konserlerinde Atzmon, Copland, Kempe, Keilberth, Sargent,

Monteux, Fournat, Leinsdorf, Pritchard, Scherchen, Rozhdestvensky, Mackerras gibi ünlü şeflerle çaldı; Montreal, Berlin, Montpellier, Nohant, Royan, Dubrovnik, Atina, Ankara ve İstanbul festivallerine katıldı. Boston Symphony, Orchestre National de France, Orchestre Suisse Romande, London Symphony, Leningrad Philharmonic, Leipzig Gewandhaus, Dresden Staatcapelle, Tokyo Philharmonic, Sydney Symphony ve Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası eşliğinde dünyanın her yerinde konserler verdi. 1986 yılında Beethoven'ın dokuz senfonisinin Liszt tarafından yapılan uyarlamalarını kayda aktaran ilk piyanist oldu. Şu anda Brahms'ın senfonilerinin piyano uyarlamalarını yazan Biret, günümüzde de beyin ve kol gücü olarak piyanistik sınırları zorlamaya devam ediyor. 70'i aşkın LP/CD'si ve bunların 2 milyona yakın satış rakamıyla klasik müzik dünyasının en çok sevilen ve aranan yorumcularından biri olan Biret, 10 Temmuz

İdil Biret, geçtiğimiz yıl İKSV tarafından düzenlenen 35. Uluslararası İstanbul Müzik Festivali'nde Elginkan Holding'in sponsorluğunda Aya İrini Müzesi'nde bir konser verdi. Konserin ardından Biret, Dominique Xardel'in kaleme aldığı "Dünya Sahnelerinde Bir Piyanist: İdil Biret" isimli kitaba dergimizin Genel Yayın Yönetmeni Jülide Nemlioğlu için bir beste yaptı.

NİSAN 2008

Keyifli buluşmalar

2002 tarihinde Aya İrini Müzesi’nde düzenlenen ve E.C.A. Tarihi Musluk Koleksiyonu’nun bir kısmının sergilendiği açılıшта “su” konusu üzerine oluşturduğu bir konser programıyla Elginkan Topluluğu’nun 50. yıl kutlamasını ölümsüzleştirmişti. Aradan geçen altı yıldan sonra İdil Biret sanat ve kültür dolu yaşamının kapılarını dergimiz için araladı.

Öncelikle “Dünya Sahnelerinde Bir Piyanist: İdil Biret” ismiyle yayımlanan ve Dominique Xardel’in kaleme aldığı kitabınızdan söz ederek başlayalım... Hayat hikâyenizi, müzik, besteciler ve eski piyanistler üzerine düşüncelerinize yer veren bu kitap nasıl ortaya çıktı?

Prof. Dominique Xardel’in 37 piyanistle yaptığı söyleşilerden oluşan bir kitap 2002 yılında Fransa’da yayımlanmış ve burada benimle yaptığı söyleşi de yer almıştı. Daha sonra, benimle bir söyleşi kitabı yapmayı teklif etti. Ardından kitabın ilk müsvettesini okuyan Fransız Buchet/Chastel Yayınevi’nin müzik kitapları editörü Claude Delarue, bu eseri yayımlamayı kabul etti. Bunun üzerine Xardel’in sorularına cevaplarımı yazılı olarak vermeye karar verdim ve bir yıl süren ciddi bir çalışma başladı. Kitap, 2006 yılında Fransa’da yayımlandı. Tercümele-ri ise 2007’de Türkiye’de (Can Yayınları) ve Almanya’da (Staccato Verlag) yayımlandı.

Kitapta Paris Konservatuarı’ndaki öğretmeniniz Nadia Boulanger’la anılarınız da yer alıyor. Boulanger’in üzerinizdeki etkisinden söz eder misiniz?

Boulanger’in eğitim anlayışı müzikle sınırlı kalmazdı. Onun evinde kültür ve düşünce dünyasıyla her an karşı karşıya gelirdiniz. Sorduğu, sorabileceği her soruya tutarlı ve yaratıcı cevaplar vermek sizi daha iyi ve çabuk düşünmeye zorlardı. Boulanger talebelerini çok okumaya yöneltirdi. Hiçbir zaman kolay kaçmayan, ödün vermeyen ahlak kurallarını aşıladı. Yalan söylemeyi, olduğundan başka görünmeyi, içten pazarlığı çok aşağı bulurdu. Bizlere hep mükemmelin peşinde gitmeyi, yaptığımız ve bize iyi gibi görünen şeylerin çoğu kez yeterli olmadığını anlatırdı. Annemin ve Boulanger’in fikirleri birbirine çok benzerdi. Her ikisi de aynı yüksek değerlere sahipti. Onlardan çok şey öğrendim.

Sahip olduğunuz engin kültüre kitapta bir kez daha şahit oluyoruz. Düşünsel ve duygusal anlamda bu derece derinleşme ve olgunlaşma sürecinizden kısaca söz eder misiniz?

Üç yaşından beri okuyorum. Hızlı nota okuma metodundan esinlenerek çabuk okumayı öğrendim. Bir eseri okurken her bölümdeki önemli ana fikirleri bulmaya çalıştım. Bu tip okuma tabii her tür yazı tarzı için geçerli değil. Bazen de ağır okuyup kelimelerin armonisinin lezzetini çıkarıyorum. Birkaç dilde okuyabilmek ise insanın ufkunu genişletiyor.

Global düzeyde başarı kazanmış bir sanatçı olarak, profesyonel anlamda herhangi bir alanda başarılı olmanın sırrını nasıl açıklarsınız?

Başarının peşinden koşmamak. Aslında, bugünün ortamında eski anlamını kaybetmiş olan “başarı”nın benim için pek de önemi yok. Yaptığımı, düşlediğim düzeyde yakın şekle getirmeye çalışıp eğer ilerlediğimi görürsem bir dereceye kadar memnun oluyorum. Ancak o zaman da

Bulunması zor bir değer...

İdil Biret bugüne kadar Kraliçe Elizabeth (Belçika), Van Cliburn (ABD), Busoni (İtalya), Montreal (Kanada), Liszt (Weimar, Almanya) gibi birçok piyano yarışmasında jüri üyeliği yaptı. 1971’de T.C. Devlet Sanatçısı ilan edilen Biret, Boğaziçi Üniversitesi ve Eskişehir Anadolu Üniversitesi’nin “onursal doktora” unvanlarını taşıyor. Yurtdışında aldığı ödüller arasında “Lili Boulanger Memorial”, “Harriet Cohen/Dinu Lipatti Altın Madalyası”, Polonya Hükümeti Kültür Liyakat Nişanı, İtalyan Hükümeti Adelaide Ristori Nişanı ve Fransa Hükümeti “Chevalier de L’Ordre de Mérite” nişanı bulunuyor. Biret, Türkiye’nin en prestijli müzik ödülü sayılan Sevdâ Cenap And Müzik Vakfı Onur Ödülü Altın Madalyası’nın da sahibi.

ELGİNKAN TOPLULUĞU İLETİŞİM YAYINI

eksik tarafların farkına varıp bu kez onları iyileştirmeye çalışıyorum. Kendimizi hep aşmalıyız.

Batılıların Türkiye hakkında fikirlerinin olmaması, kitapta Türkiye’de 20. yüzyıl öncesine giden klasik Batı müziği geleneği konusundan da bahsetmenize sebep olmuş. İzmir’de, İstanbul’da operaların oynandığı o dönemler ile bugünü kıyasladığınızda nasıl bir tabloyla karşılaşıyorsunuz?

Şu anda ülkemizde çok daha fazla sayıda senfonik orkestra ve operanın olması gerekirdi. Bu çerçevede en önemli olan, dinleyici yetiştirmek ve ülke çapında süreklilik arz eden konserler düzenlenmesini sağlamak. Çok yetenekli müzisyenlerimiz var fakat sanatlarını icra etmeleri dinleyici bulmalarına bağlı.

Klasik müzik alanında dünya çapında başarı kazanmış müzisyenlerin Türkiye’den az çıkmasının sebepleri sizce neler?

Bir ülkede ne kadar sanat faaliyeti olursa, o ülkenin uluslararası alanda kültürel bakımdan yeri o kadar saygın olur. Viyana, Paris, Londra denince ilk akla gelen şeyler arasında operaları vardır. Sidney Operası o şehrin bir sembolü haline gelmiştir. 1920’lerde Ignaz Paderewski Polonya’nın simgesi gibiydi. Belirli sebeplerden Avrupa, Amerika ve Uzakdoğu ülkeleri kültürel alanda Türkiye’nin zenginliğini bilmek istemiyor. Türkiye’yi sadece bir Ortadoğu ülkesi olarak görmek işlerine geliyor. Bu görüş tarzı, tarih ve coğrafi gerçeklerden ne kadar uzak olduklarını da gösteriyor. Bu ülke zenginliği ve çeşitliliği bakımından hiçbir ölçüye sığmaz. Türkiye’yi tek taraflı olarak görmeye çalışmak büyük bir hata. Kendimiz de ne yazık ki bu gerçeklerin yeteri kadar farkında değiliz.

Global olarak bakarsak, klasik müzik alanında sizin gibi adı sayılır kadın sanatçıların sayısı çok daha az...

Kadın-erkek sanatçı diye ayırım yapmak yanlış. İyi ve inandırıcı işler yapan artistlerden bahsetmek daha doğru olur. Fransız yazar Simone de Beauvoir, “Kadın doğmaz insan, kadın olunur” der. Salt kuvvetin üstün sanılması her devirde vardır ve ne yazık ki günümüzde de devam ediyor. Medeniyet hemen her devirde korumak bahanesiyle kadınları tutsak hale getirmiştir. Değişik baskılar nedeniyle kadınlar da buna boyun eğmiş ve bu tutsaklık zamanla kadınların zekâsını törpülemiştir.

Sanatla iç içe olmanın kişiye kazandırdığı artı değerler nelerdir?

Güzel ve mükemmel eserlerle daima birlikte yaşıyorsunuz. Bundan büyük bir mutluluk olamaz.

Son olarak, Nisan, Mayıs ve Haziran döneminde Türkiye’deki konser programınızdan söz eder misiniz?

3-4 Nisan’da Ankara’da Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası’yla konserlerim var. Sonra Varşova Filarmoni Orkestrası’yla konserler ve diğer şehirlerde resitaller vermek üzere Polonya’ya gideceğim. 24 Nisan’da İstanbul Kadıköy Süreyya Operası’nda bir resitalim var.

NİSAN 2008

Keyifli buluşmalar

“Gençlere konser verme imkânı verilmeli”

“Yeni nesilde çok yetenekli genç sanatçılar tanıyorum. Gerek icracı gerek besteciler arasında... Ancak mesleklerini halk önünde yapabilmeleri çok önemli. Buna ise pek imkân bulamıyorlar. Bu soruna bir hal çaresi bulmak çok acil. Yoksa bu yaratıcılık, bu heyecan zamanla körelebilir ve mutsuz insanlar yaratılır. Gençlere konser verme imkânı verilmeli. Anaokullarından itibaren çocuklar müzikle tanıştırılabilir, üniversite konserleri organize edilebilir, gençlik radyoları kurulabilir. Tiyatroların dinlenme günlerinde boş kalan sahnede resitaller düzenlenebilir. Küçük topluluklar kurulup yeni bestelenen eserler değişik mekânlarda dinletilebilir. Hatta belirli yerlerde ve zamanlarda sokak konserleri yapılabilir. Biraz hayal gücü kullanılması gerekiyor. Yapılması gerektiğine inandığım bu çalışmaların gerçekleşmesine yardımcı olunması Elginkan Topluluğu ve özel sektöre verebileceğim bir mesaj. Ayrıca, Anadolu’daki şehirlerde özel sektörün sezonu düzenli konserler verecek orkestralar kurulmasına yardımcı olması, özellikle Bursa, Eskişehir, Antalya ve Adana gibi şehirlerde mevcut orkestralara manevi ve maddi olarak destek olunması çok önemli. Bunun dışında yabancı ülkelerde Türk olmalarından dolayı bazen düşmanca davranışlara varan güç şartlar altında kariyer yapmaya veya kariyerlerini idame ettirmeye çalışan sanatçılarımıza da destek verilmesi yerinde olur. Örneğin Japon firmaları kendi sanatçıları için bunu çok iyi şekilde yapıyorlar. İsim yapan veya yapma potansiyeli olan sanatçılarına milyonlarca dolara varan destek vererek Deutsche Gramophone, Philips, EMI, Sony gibi büyük firmalarla CD kayıtları yapmalarını, konser acenteleri tarafından angaje edilmelerini, büyük orkestraların başına şef olarak gelmelerini veya onlarla konserler vermelerini sağlıyorlar (örneğin şef Seiji Ozawa ve piyanist Mitsuko Uchida). Bugünün şartlarında benzer destek sağlamadan Türk sanatçılarının yurtdışında kariyer yapması bir hayal olmaktan öteye gidemez.”

Akademik görüş

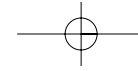

Endüstriyel tasarımda bir duayen

ÖNDER KÜÇÜKERMAN

Türkiye’de endüstriyel tasarım alanının var olması ve gelişmesinde büyük pay sahibi olan Prof. Önder Küçükerman, son olarak “Sanayi ve Tasarım Yarışında Bir İmparatorluk İki Saray: Topkapı ve Dolmabahçe” isimli bir kitaba imza attı.

ELGİNKAN TOPLULUĞU İLETİŞİM YAYINI

Türkiye’de ilk kez Endüstri Tasarımı bölümünü kurdu; endüstride tasarım düşüncesinin ve kaynaklarının geliştirilmesinin önünü açtı; kitapları, bilimsel araştırmaları ve makaleleriyle tasarım dünyasının vizyonunu genişletti... 45 yıllık profesyonel ve akademik yaşantısına pek çok ilki ve başarıyı sığdıran Prof. Önder Küçükerman, günümüzde Haliç Üniversitesi Rektör Yardımcısı ve Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü Başkanı olarak görev yapmaya ve birbirinden değerli çalışmaların altına imza atmaya devam ediyor. Kendisiyle yaptığımız ve yeni çıkan kitabından söz ederek başladığımız sohbette, bir duayenin tasarıma, yaratıcılığa ve yeni nesle bakışı açısını öğrenmeye çalıştık.

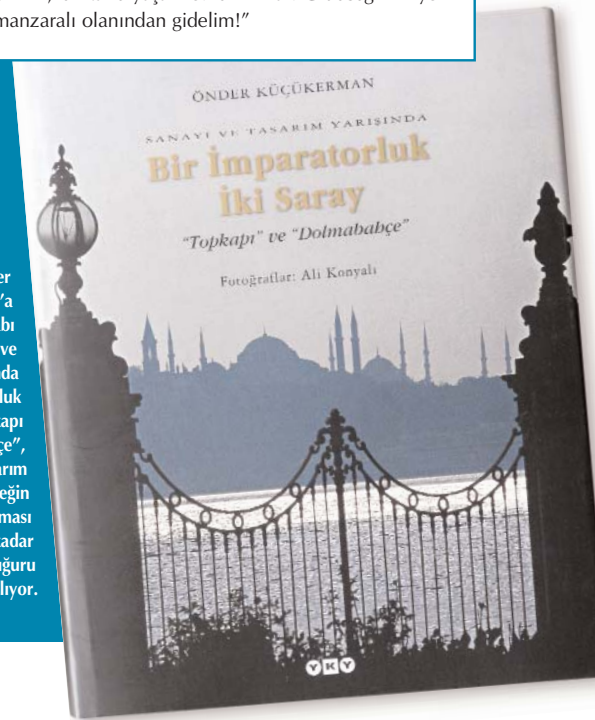
“Sanayi ve Tasarım Yarışında Bir İmparatorluk İki Saray: Topkapı ve Dolmabahçe” adlı kitabınız Yapı Kredi Yayınları tarafından kısa bir süre önce yayımlandı. Bu eserin özellikle tasarım ve mimarlık öğrenicilerine getireceği artılar neler olacak?

Genç tasarımcılara tavsiyeler...

“Gelecek nesillerin kendilerini çok daha hızlı bir süreçte göre hazırlamaları gerektiği kesin. Tasarım ve yaratıcılık yarışı içinde tarihin akış hızı çılgınlaşarak gidiyor. Böyle heyecan verici bir ortam içine yeni giren meslektaşlarıma bir önerim var: Yaşamınızı ve kendinizi üçe bölün: Birinci bölümde geçmiş ve miras iyi değerlendirin. Çünkü o yaşadıkça değerlendirilir. İkinci olarak kendinizi iyi tanıyın. Sonuçta bir tane gövdemiz, aklımız ve sonsuz yaratıcılığımız var. Üçüncü olarak da geleceğinizi iyi tasarlayın. En azından insan ömrü sınırları içinde ve geriye baktığınız zaman büyük yarıştaki ışıklı izlerinizi görün. Unutmamak gerekir ki, bir tane yaşam süremiz var. Gideceğimiz yol bellidir. Bari en manzaralı olanından gidelim!”

Prof. Önder Küçükerman’a göre, yeni kitabı “Sanayi ve Tasarım Yarışında Bir İmparatorluk İki Saray: Topkapı ve Dolmabahçe”, Türkiye’deki tasarım mirasının, geleceğin tasarlanması açısından ne kadar önemli olduğunu anlatmayı amaçlıyor.

NİSAN 2008

Akademik görüş

Bu kitabımla bir ülkenin tasarım mirasının, geleceğin tasarlanması açısından ne kadar önemli olduğunu anlatmaya çalıştım. Gerçekten Topkapı Sarayı, 350 yıllık bir tasarım ve yaratıcılık yarışının simgesidir. Dolmabahçe Sarayı ise son 150 yılın değişimlerini başlatan ve bugüne kadar gelen mirasıdır. Aslında hepsini toplarsanız, bu ülkede yaşadığımız 550 yıllık tasarım yarışının not defterini görürsünüz.

Bu kitabın yayınlanmasının ardından “Kitaba Sığmayanlar” adlı bir söyleşi gerçekleştirdiniz. Bu söyleşide ele aldığınız konuların ileride başka bir kitaba konu olacağı düşünülebilir miyiz?

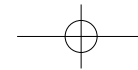
Aslında her kitabın bir proje olduğuna inanırım. Örneğin bu kitabımla aynı zamanda yayımlanan ve Kenan Mortan ile birlikte yazdığımız “Kapalıçarşı” isimli kitap, bir bütünün iki parçasıdır. “Bir İmparatorluk İki Saray” kitabında, bir devletin tasarım yarışının biçimlenmesindeki karar ve yönetim iradesi inceleniyor. “Kapalıçarşı” ise bu kararların ürünleştirildiği bir merkezin kuruluş ve işleyişini gösteriyor. Gerçekten bu söyleşide Türk sanayisinin geliştirildiği ortamı araştıran yeni kitabımın ipuçlarını sunmaya çalıştım.

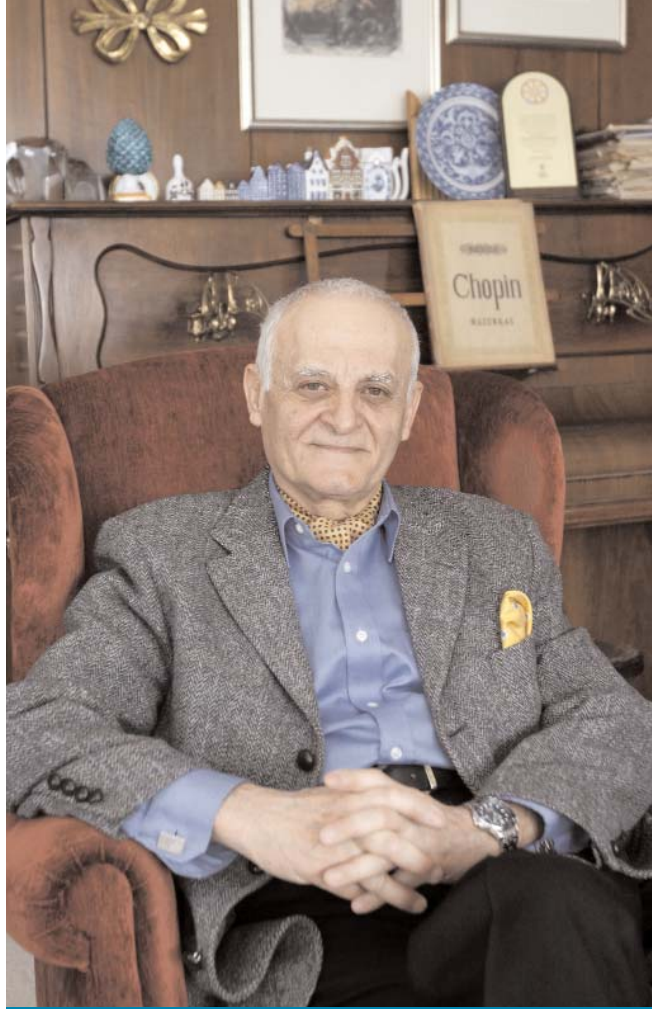
Bu söyleşinin en başında ekrana yansıttığınız bir tekne görseli eşliğinde kendinize önemli bir hayat dersi olarak aldığınız bir anınızı katılımcılarla paylaştınız. Bu anıyı okuyucularımızla da paylaşır mısınız?

Yıllarca önce, ahşap tekne yapımındaki ustalığı araştıran bir çalışma yapıyordum. Tekne yapımının en anlamlı işlerinden biri, direğin bağlantılarının yapılıp dikilmesidir. Bu iş için Bodrum’daki en deneyimli ve yaşlı “armacı” ustayı bulup çalışmalarını fotoğraflamıştım. Bütün fotoğraf karelerinde hep şu görüyordum: Yaşlı usta teknenin burnunda duruyor ve direğin durumuna bakıp uyarılar yapıyordu. Önünde duran oğlu ise, küçük bir çocuğu bir iple direğin tepesine çekiyor ve bağlantıları yapıyordu. Ustaya sordum, “Siz hep üç kişi mi çalışırsınız?” O da, “Evet Hocam! Bakın ben şimdi ihtiyarım, gücüm yok, ama tecrübeliyim. Öndeki benim oğlum. O şimdi kuvvetli ve direği kırmadan bağlantıları yapması için kendi oğlunu yukarı çekiyor” dedi ve sonra şunu ekledi: “Hocam karmaşık bir işten bahsetmiyorum, bir direği düz dikmekten bahsediyorum. Ben tecrübeliyim, oğlum güçlü, torunum ise yeni kuşak. Bu da üç kuşak, yani yüzyıl demektir!” Bu örnek, benim için tasarım mirasının anlamı bakımından bir sembol olmuştur. O nedenle kitabımı, “büyük tecrübeye” ithaf ettim.

Topkapı ve Dolmabahçe saraylarının birer tarihi eser olarak önem taşımasının yanı sıra yapısal anlamda sahip oldukları değerler neler?

Karşıdan bakılınca bir mimari tasarım eseri olarak gördüğümüz Topkapı ve Dolmabahçe sarayları acaba nasıl yapılmıştı? Unutmamak gerekir ki 500 yıl önce de bir bina yapmak için çok çeşitli sanayi alanları gerekiyordu. Taş, tuğla, ahşap, cam, seramik ve çini, kumaş ve halı bunlardan bir kaçıdır. Nitekim Topkapı Sarayı ile birlikte yeni bir İstan-

Prof. Önder Küçükerman kimdir?

1939 yılında Trabzon’da doğdu. 1965’te İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi’ni bitirdi ve asistan olarak çalışmaya başladı. Türkiye’de ilk kez Endüstri Tasarımı bölümünü, 1971’de Güzel Sanatlar Akademisi’ne bağlı olarak biçimlendirilen Uygulamalı Endüstri Sanatları Yüksek Okulu’nda kurdu ve 1980 yılına kadar Bölüm Başkanı olarak görev yaptı. 1980’de Güzel Sanatlar Akademisi’nde yeni kurulan Endüstri Sanatları Fakültesi’nin Dekan Yardımcılığı görevini yaptı. 1982’de Akademi’nin temelleri üzerine kurulan Mimar Sinan Üniversitesi Mimarlık Fakültesi’ndeki Endüstri Ürünleri Tasarımı bölümü başkanı oldu. 1987-1993 yılları arasında iki dönem Mimar Sinan Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi Dekanlığı görevini yaptı. Ayrıca Mimar Sinan Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Endüstri Ürünleri Tasarımı Anabilim Dalı Başkanı olarak çalıştı. 1979’da kurulan Endüstri Tasarımı Araştırma ve Yayın Enstitüsü Başkanı ve daha sonra Mimar Sinan Üniversitesi’nde 2000 yılında kurulan Endüstri Tasarımı Araştırma Merkezi’nin (E.T.A.M.) kurucusu ve müdürü olarak görev yaptı. 1984-1992 yılları arasında Başbakanlık/Devlet Bakanı, Turizm ve Kültür Bakanlıkları danışmanı olarak, özellikle “Türkiye’de geleneksel endüstri kaynaklarının tasarım ve yaratıcılık açılarından çok yönlü düzenlenmesi, geliştirilmesi ve güçlendirilmesi” amacıyla projeler hazırladı. Aynı tarihler arasında Sümerbank/Sümerhali’da yönetim kurulu üyeliği yaptı ve tasarım yönetimi görevlerinde bulundu. Türkiye Şişe ve Cam Fabrikaları-Paşabahçe (1971-1993), Emayetaş (1976-

bul ve yeni bir sanayi de yaratılıyordu. Dolmabahçe Sarayı ile ise “Sanayi Devrimi” koşulları içindeki yepyeni bir sanayi yarışının simgesi olarak İstanbul, “bir batı başkenti” olarak yeniden yaratılıyordu.

“Yaratıcılık” günümüzde sadece tasarımcıların değil pek çok iş kolunun en önemli sorunu. Bu konuda bilimsel ve sanatsal araştırmalar, yayımlar, TV programlarının yanı sıra kitaplar hazırladınız. Her dönem her işte yaratıcı olmanın sırları nelerdir?

Evet, galiba biraz fazla yoğun çalışmışım. Endüstri tasarımının en önemli gücü olan yaratıcılığı, yaşamın bir “jeneratörü” olarak görürüm. Bu tasarımların ürünleştirilip yazılmasını ise bir “akümülatör”e benzetirim. Bu ikisinin bir denge içinde sürdürülmesiyle verimli sonuçlara ulaşabildiğini gördüm. Bunlar tasarım ve sanayi yarışının vazgeçilmez parçalarıdır.

Özellikle son yıllarda gündemde olan “inovasyon” kavramının tasarım dünyasındaki yansımaları neler oldu?

Bazı mesleklerin temeli aynıdır ama hedefleri, ifadeleri ve yansımaları daima güncelleşir. Yaratıcılık dünyası da büyük değişimin tam ortasındadır. Nitekim Türkiye’de 1970’li yıllarda “Endüstri Tasarımı” mesleğinin adını yazdığımız zaman büyük heyecan yaşanmıştı. Aradan geçen süre içinde bütünyle kabul edildi. Günümüzdeki “inovasyon” kavramı da böyle bir değişimi simgeliyor.

Tasarım dünyası için büyük önem taşıyan Ar-Ge çalışmalarında Türkiye’nin kat ettiği yoldan söz eder misiniz?

1979), Sabri Yaman Makine Fabrikası (1980-1981), Koç Holding- Türk Demirdöküm (1980-1992), Transtürk Holding-Telefunken (1980-1985), Chrysler Kamyon Sanayii (1981-2001), TC Karayolları-TÜBİTAK Marmara Araştırma Kurumu (1981-1984), İstanbul Porselen Sanayii (1982-1991), Presiz (1984-1986), TBMM Milli Saraylar Daire Başkanlığı (1986-1989), Tofaş (1997-2001), Expo 2000 Hannover Türkiye Pavyonu, CNR (2002-2003), İstanbul Design Week (2006-2007) olmak üzere çok sayıda kuruluşta ve organizasyonda tasarım yöneticisi, tasarımcı, danışman ve tasarım koordinatörü olarak görev yaptı ve yapmaya devam ediyor. Üniversitedeki görevlerinin yanı sıra 1991’den bu yana The International Committee for the Conservation of Industrial Heritage Türkiye muhabiri olan Prof. Küçükerman’ın, uzmanlık alanı içinde yer alan Endüstri Tasarımı, Yaratıcılık, Türk Evi, Anadolu’da Geleneksel Tasarım, Halıcılık, Cam Sanayii, Porselen ve Seramik Sanatı, Giyim Sanayii, Otomotiv Sanayii, Sanayi ve Tasarım Tarihi Mirası, Milli Saraylar konularında çok sayıda bilimsel ve sanatsal araştırma, yayım, tasarım, TV programları yanında, 50’den fazla yayımlanmış kitabı bulunuyor. 11 Temmuz 2006’da yaş haddinden dolayı Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi’nden emekli oldu, ancak aynı üniversitede öğretim görevlerini sürdürüyor. Emekli olduktan sonra Eylül 2006’da Haliç Üniversitesi’nde Rektör Yardımcılığı görevine atandı ve bu görevini de sürdürüyor. Ayrıca Haliç Üniversitesi Mimarlık Fakültesi, Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü Başkanı olarak görev yapıyor.

Türkiye’deki Ar-Ge çalışmaları kuramsal ve teknik bakımdan büyük etkinlik kazandı. Ancak bu işlerde önemli olan, en başarılı sonuca ulaşmaktır. Bir kuruluşta en üstten an alta kadar sistemin bir bütün olarak Ar-Ge anlayışını ve yarışını sürdürmesi çok anlamlıdır. Çünkü Ar-Ge konusu genel bir yapının işleyişi içinde anlam kazanır. Eğer Ar-Ge ortamı “her şeyden yalıtılmış bir düzen içinde çalışıyorsa”, ürettiği yaratıcılığı zaten kendisi tüketiyor demektir. Oysa küresel yarış ortamının oyuncusu olmak önemlidir.

Bilişsel anlamda sürekli yenilenmek ve kültürel anlamda beslenmek adına neler önerirsiniz?

Sürekli yenilenmek için gerçekten kültürel besin almak çok önemlidir. Ben şuna inanırım: Endüstri tasarımı her ne kadar sonuçta bir ürün tasarımıysa da, aslında insanlığın düşünce ve üretim ortamının değişimini sağlayan bir enerjinin de tasarımıdır. Bana göre sonuçtaki başarı, her zaman kültür dünyasının güçlü kaynakları ve temelleri üzerinde inşa edilmiştir.

Tasarım ve mimarlık alanında yetişen yeni nesil hakkındaki izlenimlerinizi alabilir miyiz?

1960-1965 yıllarında okuduğum Güzel Sanatlar Akademisi döneminde “yeni nesil” demek, sınırlı olanaklara sahip bir ülkenin geleceğini tasarlamak anlamına gelirdi. Asistanlık yıllarımda, Türkiye’nin sanayileşmesi için büyük heyecan yaşayan bir nesli oluşturmaya çalışıyorduk. 1971 yılında Türkiye’de ilk kez Akademi’de kurduğumuz Endüstri Tasarımı Bölümü başkanlığına atandığım zaman “endüstri tasarımı ve sanayi ilişkilerinin” insanlığa sunacağı yeni bir ortamın heyecanını yaşayan nesli temsil ediyorduk. 1980’lerde dışa açılan Türkiye sanayisi için yeni bir nesil yetiştirmeye başlamıştık. 1990’larda küresel ortama uygun yeni nesiller aranıyordu. Bugünkü yeni nesil ise küresel tasarım dilini kullanarak başarılı olmak zorunda.

Son olarak “i-deco İstanbul” fuarının organizasyon komitesinde görev yaptınız. Fuarla ilgili düşüncelerinizi alabilir miyiz? Bu fuarın özelliği ve Türk tasarım dünyasına katacağı artılar nelerdir?

“Dekorasyon dünyası” şaşırtıcılıklarla doludur: Şaşırtıcı genişlikteki bir uygulama alanı vardır. Şaşırtıcı derecede kişisel isteklere karşılık verir. Şaşırtıcı derecede, herkesin kendi istediğini yapabilmesine imkân verir. Ama en önemlisi, şaşırtıcı derecede derin bir kültür alt yapısıyla anlam kazanır. Unutmamak gerekir ki, “dekorasyon” gerçeğinin bir ucunda mimarlık mesleği vardır. Endüstri tasarımı alanının çok geniş ürünleriyle anlam kazanır. Çok büyük bir ekonomik hareket yaratır, ama diğer yandan kişisel bir iştir. Bu iş için elinizde zengin ve renkli bir “menü” yoksa dekorasyon dünyanızın ürünlerini, tasarımlarını nereden seçip kuracaksınız? Türkiye’deki tasarımcılarımızın bu karmaşık oyunda yerini alabilmesi, bu alanda üreticinin ve sanayicinin bu hıza uygun düzenini kurması için eksik olan şey “i-deco” gibi önemli, kapsamlı ve doğrudan hedefe gitmeyi amaçlayan projeler olduğuna inanıyoruz.

Akademik görüş

Tasarım dünyası “i-deco İstanbul”da buluştu

Prof. Önder Küçükerman, son olarak Türkiye’nin ilk uluslararası dekorasyon ve tasarım fuarı “i-deco İstanbul”un organizasyon komitesinde yer aldı. 6-9 Mart tarihleri arasında İstanbul’daki CNR Expo’da düzenlenen fuara, tasarım dünyasının önde gelen isimleri katıldı. Fuarın açılışı, Devlet Bakanı Kürşad Tüzmen, Avrupa Mobilya Üreticileri Federasyonu Başkanı Rodrigo Rodriguez ve federasyonun Onursal Başkanı Calixto Valenti tarafından gerçekleştirildi. Fuar Organizasyon komitesini oluşturan; Haliç Üniversitesi Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölüm Başkanı Prof. Önder Küçükerman’ın yanı sıra dünyaca ünlü tasarımcı Aziz Sarıyer, Galeri Haaz’ın sahibi ve fuarın i-deas alanının küratörü Murat Patavi, ETMK (Endüstriyel Tasarımcılar Meslek Kuruluşu) İstanbul Şubesi Başkanı Sertaç Ersayın, Türkiye İhracatçılar Meclisi Başkan Danışmanı Seda Lafçı ve fuar destekçilerinden MOBDER Başkanı Fatih Kırıl açılış törenine ev sahipliği yaptı.

Türkiye’de ilk kez bir fuarda 2500 m²’lik bir hol, fuarın kalbi olarak nitelendirilen, i-deas alanı olarak dizayn edildi. Dekorasyondaki son trendlerin farklı bir konsept içinde izlenebildiği i-deas alanında, simsiyah bir mekân içinde sergilenen, çok özel ışıklarla aydınlatılmış tasarımlar büyük ilgi gördü.

Genç tasarımcılar için de iyi bir fırsattı

Fuarda, genç tasarımcılar için fuaye alanında oluşturulan özel bir platformda sergilenen birbirinden ilginç tasarımlar büyük beğeni topladı. Endüstriyel Tasarımcılar Meslek Kuruluşu’na bağlı genç tasarımcılardan Serap Bora, konseptinde hayatımızın günlük detaylarından esinlenen sürprizlerden oluşturulmuş oturma birimleri ve aksesuarlarını; Mahsube Gezer, “Osmanlı” konseptinde hazırladığı “Osmanlı Barı” projesini; Joelle Hançerli, Elle Deco International Design Awards tarafından yılın genç yetenek tasarımcı ödülünü aldığı Flip Bank-Oturma Grubu ürününü; Semiha Kan, boş mekân yaratan, rahat ve misafirperver bir tasarım olan Stegan ürününü; Kerem Küçükgül ise Butterfly iskemle tasarımlarıyla ilgi topladı.

İstanbul
dekorasyon ve
tasarım fuarı

06-09 Mart 2008
CNR EXPO
İSTANBUL

Sektörden

Yapı-Endüstri Merkezi Koordinatörü Barış Onay:

“Sektörün olgunlaşmaya ihtiyacı var”

Yapı-Endüstri Merkezi'nin (YEM) yayımladığı “Türk Yapı Sektörü Raporu 2007”, sektörün geçtiğimiz yıl yüzde 11.5'lik bir büyüme sağladığını ortaya koysa da YEM Koordinatörü Barış Onay'a göre önemli olan sektörün bir an önce yeterli olgunluğa ulaşması.

“Türk Yapı Sektörü Raporu”nun yenisini yayımladınız. Böyle bir raporun hazırlanması ne kadar sürüyor?

Sene boyunca bu rapor için çalışıyoruz ve raporun hazırlanması için çalışan daimi bir kadromuz var. Genellikle Kasım ayında raporu toparlayıp baskıya gönderiyoruz ve yeni yılda rapor yayımlanıyor. 2007 raporu için o yılın verilerinin ortaya çıkması, dolayısıyla rapor için yılın ilk iki çeyreğinin geçmesini beklememiz gerekiyor. Yıl boyunca topladığımız verileri yıl sonunda yorumlayarak raporun içeriğini geliştiriyoruz.

Türkiye’de araştırma sektöründe hareket alanı oldukça sınırlı. Bu sıkıntı sizi nasıl etkiliyor?

Evet, Türkiye’de araştırma yapmak maalesef çok zor bir iş. Ama biz bu işi 17 yıldır yapıyoruz ve

bazen üyesi olduğumuz yurtdışı kurumlara göre araştırma konusunda daha az olanağa sahip olduğumuzu görüyoruz. Buna rağmen yıllardır oturmuş, adımları belirlenmiş bir sistemle çalıştığımız için sıkıntıları minimum düzeye indirebiliyoruz.

“Türk Yapı Sektörü Raporu”ndan kimler yararlanacak?

Rapor, alt sektörlerden oluşuyor. Rapordan yararlanabilecek insanları yurtiçinde ve yurtdışında olanlar olarak ikiye ayırmak mümkün. Bir Türk firması olarak biz, Bulgaristan’da yatırım yapmayı düşünüyorsak Bulgaristan’ın genel ekonomik durumuna bakarız. Eğer direkt bizim yatırım yapacağımız alanla ilgili Bulgaristan’ın yayımladığı bir rapor varsa, bu, karar vermemiz adına altın değerinde olacaktır. Raporda, sektörün geçen seneleri nasıl geçirdiğini, nereden gelip nereye doğru gittiğini görerek yatırım yapıp yapmama konusunda kesin karar verebilmek mümkün. Dolayısıyla rapor, yurtdışında olup ülkemizde yapı sektörüne yatırım yapmak isteyen girişimciler için büyük bir kaynak. Bunu düşünerek yurtdışından gelen büyük talep için raporu bir de İngilizce olarak hazırlıyoruz.

“Türk Yapı Sektörü Raporu”, yurtdışında olup ülkemizde yapı sektörüne yatırım yapmak isteyen girişimciler için büyük bir kaynak. Çünkü raporda sektörün geçen seneleri nasıl geçirdiğini, nereden gelip nereye doğru gittiğini görmek mümkün.”

Sektörden

Sanırım Türkiye’de benzeri olmayan bir kaynak hazırlıyorsunuz...

Evet, bu rapor Türkiye’ye girmek isteyen yabancı firmaların yapı sektörüyle ilgili başvurabileceği yegâne kaynak olma özelliğini taşıyor. Çünkü ülkemizde, sektör raporu hazırlayan başka bir firma yok. Yurtiçindeki firmalar da sektör hakkında bilgi edinmek istediklerinde rapordan yararlanabiliyorlar. Bunun yanı sıra araştırmacılar tarafından bu rapora büyük bir ilgi var. Rapor hazırlama geçmişimiz 17 yılı kapsadığı için, raporlar içinde geriye dönük olarak elde etmek istenebilecek birçok veriye ulaşmak mümkün. Yatırım yapmak isteyen kişi için, içinde olduğu sektörün verileri yeterli değildir, ilgili olduğu sektörlerin durumu hakkında da bilgi edinmesi gerekir. Herkesin işine yarayan böyle bir rapor yayımlamak, misyonumuz haline gelen sosyal sorumluluğumuzu yerine getirdiğimizi gösteriyor. Raporda teşekkür ettiğimiz sponsor firmalar bize inanmasaydı ve destek vermeseydi, bu rapor yayımlanamazdı. Rapor, sektörde önde gelen firmaların önyak olduğu, devam etmesinde yarar gördüğü bir yayındır.

Raporda 2007 yılına dair sektörün fotoğrafı nasıl görünüyor?

Türkiye, 1999 depremiyle birlikte ekonomik bir krize girdi. Deprem sonrasında özellikle yapı sektöründe çöküş yaşandı. Bir yıl içinde sektör yüzde 12.5’lik bir daralma geçirdi. Sektörün aldığı bu darbeyle, ilgili olduğu sektörler de olumsuz etkilendi. Nihayet 2003 yılının başlarında Türkiye ekonomik krizden çıktı, fakat yapı sektörü 2005 yılına kadar kendini tam anlamıyla toparlayamadı. 2005 yılına kadar sektör yüzde 3 büyüme gösterirken, 2005’te bir anda büyüme oranı yüzde 21.5’e yükseldi. 2006’da büyüme yüzde 19.4 iken 2007’de ilk iki çeyrek için beklenen oran yüzde 16 idi, ama üçüncü çeyrekte siyasi çalkalanmaların da etkisiyle oran biraz düştü ve 11.7 oldu.

Bu tablo, yapı sektörünün küçüldüğü anlamına mı geliyor?

Hayır, bu verilere bakarak sektörün düşüşe geçtiğini düşünmek yanlış olur. Bu rakamlar, sadece yıllara göre sektörün büyüme hızının düştüğünün bir göstergesi. Kaldı ki bunun ne kadar negatif bir gidişat olduğu tartışılır. Çünkü tüm Türkiye’de büyüme hızı düşerken, sektörün büyüme hızının yükselmesini zaten bekleyemeyiz. Batı Avrupa’ya baktığımızda yapı sektörünün büyüme oranının 2.8 olduğunu, sahip oldukları oturmuş ekonomiyle bu rakamın onlar için çok iyi olduğunu görüyoruz. Gelişmekte olan bir ülke olarak Türkiye’nin karşılaştırılması gereken yer Doğu Avrupa. Doğu Avrupa’da yapı sektörünün yıllık büyüme oranı yüzde 7.7. Doğu ile Batı arasındaki bu üç katlık fark, Doğu’nun yapacak çok işi olduğunu gösteriyor. Türkiye’de yapı sektöründeki 11.5’lik büyümeyle hem gurur duymalı hem de şapkamızı önümüze alıp düşünmeliyiz. Bana kalırsa bir daha böyle büyük bir büyüme oranı olmamalı, çünkü sektör artık olgunlaşmalı. Büyüme her şey değildir, bunun en iyi örneğini gayrimenkul sektöründe gördük. Neredeyse 10 sene içinde karşılanması gereken bir konut talebi varken bir anda duymadığımız onlarca inşaat şirketi konut yapmaya başladı. Dünyanın en büyük üçüncü çimento üreticisi olan ülkemizde, 2006 yılında çimento kalmadı, karborsaya düştü. Çünkü sürdürülebilir büyüme ve büyüme birbirinden farklı şeyler. Sonuç olarak yapı sektöründeki yıllık büyüme oranları son derece normal seyrediyor. Türkiye’de gayrisafi milli hasılanın büyüme oranı yüzde 4’lere gelip yapı sektörü

Sektörden

de birkaç sene boyunca yüzde 7 oranında kalırsa sektörün derinliği ciddi oranda artacak.

Yapı sektörünün en büyük sorunu sizce nedir?

Yapı sektörü, haksız rekabete çok açık bir sektör. Ülkemizde yapı denetimi, 1999 depreminden hemen sonra çıkartıldı. 10 yıl geçmesine rağmen bu çalışma sadece 19 ilde bir pilot çalışma olarak devam ediyor. Neredeyse kimse, oturduğu evin ne kadar güvenli olduğunu bilemiyor. Aslında her binanın kullandığı malzemeler konusunda uyması gereken standartlar var. Fakat ülkemizde standartlara uygunluk ve denetim yaygın olmadığı için sektör haksız rekabet tehlikesi içinde. Mesela ısı yalıtımı konusunda TS825 standardı var, fakat bunu kimin kullandığı bilinmiyor. Son kullanıcı olarak satın alan kişinin standartlara uygunluk hakkında pek bilgisi olmuyor. Ancak müteahhit her türlü kanuna olduğu gibi bu standartlara da uymak zorunda. Türkiye’de uyulması gereken normlar, insanlara yeterince dayatılmadığı için maalesef soru işaretleri oluşuyor. İşini gerçekten standartlara uygun şekilde yapanlar ise haksız rekabetten dolayı zorlanıyorlar. Sektördeki haksız rekabet mevcut yasayla değil sadece denetimle engellenebilir halde. Bu tehlikenin önüne bir an önce geçilmeli. Türkiye’nin en büyük eksikliği, var olan kanunların yetersiz olması ve uygulanmaması.

Peki ya başarılar... Tüm bu sorunlara rağmen işini başarıyla yapan kurumlar da var. Bunlar hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Sektörde işini gereğiyle yapan firmalar elbette var ve bunlar pek çok başarıya imza atıp yurtdışında ülkemizin adını duyuruyorlar. Mesela 2007 yılında dünyanın en büyük inşaat mühendisliği dergisinin yayımladığı, “En Yüksek 225 İnşaat Şirketi” sıralamasında Amerika, Çin ve Türkiye başı çeken ülkeler oldu. Türkiye’nin inşaat sektöründe her sene yurtdışında milyarlarca geliri var. Yurtdışında profesyonel firmalarımız, dünya devi haline gelmiş durumda. Türk müteahhidi en zor şartlarda, en riskli ülkelerde büyük işlere imza atıyor. Dolayısıyla Avrupalı müteahhidin Türkiye’ye gelmesi mümkün değil. İnşaat malzemeleri üreticilerimizden bazıları yurtdışında da büyük ilgi görüyor. Mesela yurtdışında düzenlenen uluslararası yapı fuarlarında kocaman stantlarla, profesyonel Türk markalarıyla karşılaşıyorsunuz. Elginkan Topluluğu’nun markaları olan E.C.A. ve SEREL de bunlar arasında yer alıyor. Fuarlarda bu markalarla karşılaştığımda inanılmaz bir mutluluk duyuyorum.

Küresel iklim değişikliği sizce sektörü nasıl etkiledi?

Küresel iklim değişikliği ülkemizde daha çok bir magazin konusu haline geldi. Bazı tanınmış insanlar, eksik bilgileriyle çıkıp ülkemizin Kyoto Protokolü’nü imzalaması gerektiğini, bu konuda devleti protesto ettiklerini söylüyorlar. Bilmiyorlar ki Türkiye, Kyo-

İnşaat Sektöründe Büyüme Oranları (%)

Yıllar	İnşaat	GSMH
1995	-4,7	8,1
1996	5,8	7,1
1997	4,6	8,0
1998	0,3	3,8
1999	-12,5	-6,4
2000	4,9	6,1
2001	-5,8	-9,4
2002	-6,3	7,8
2003	-9,3	5,9
2004	4,6	9,9
2005	21,5	7,6
2006	19,4	6,1
2007(6)	16,1	5,2

“Yapı sektöründeki yıllık büyüme oranları normal seyrediyor. Türkiye’de gayrisafi milli hasılanın büyüme oranı yüzde 4’lere gelip yapı sektörü de birkaç sene boyunca yüzde 7 oranında kalırsa sektörün derinliği ciddi oranda artacak.”

to Protokolü’nü imzalamaması gerektiği için imzalamadı. Kyoto’nun üç adet protokol listesi bulunuyor: Ek A, Ek B ve birincil listeleri. Biz OECD ülkesi olduğumuz için gelişmekte olan bir ülke olmamıza rağmen, Batı Avrupa ülkeleriyle aynı listede yer alıyoruz. Fakat büyümekte olan bir ülke olarak Almanya ile aynı şartların altına imza atmamız mümkün olamaz. Bu şartlar altında Türkiye’nin Kyoto Protokolü’nü imzalaması doğru olmaz.

Peki ne yapılmalı?

Türkiye enerji sarfiyatını yarıya çekmeli. Yalıtımsız bir binayı ısıttığınız zaman, ısınan duvar dışarıdaki havayı ısıtır. Yalıtımlı bir binada ısınan duvar, ısıyı dışarıya transfer etmediği için tüm enerjiyle içeriyi ısıtmış oluyorsunuz. Türkiye’de olumlu yenilikler de olmuyor değil. Mesela Çevre Dostu Binalar Derneği, Dünya Çevre Dostu Binalar Konseyi (WGBC) altında Türkiye’de kurulan yeni bir dernek. Türkiye, tükettiği enerjinin yüzde 85’ini ithal eden bir ülke ve şu anda enerjinin üçte biri tamamen binalarda harcanıyor. Yapı sektörünün kullandığı metotlarda enerji sarfiyatı konusunda indirimle gidilebilirse ülkemizin ekonomik olarak da önü açılacak.

Gaudi ve Mompou

“Işığın Sesi”ni yansıttı

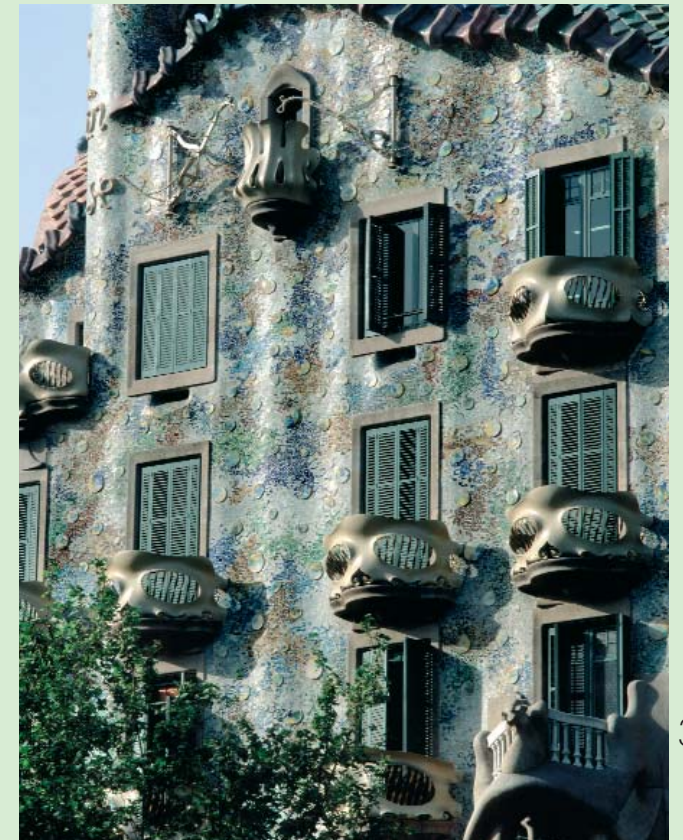
Mimar Antoni Gaudi ve besteci Frederic Mompou Kadir Has Üniversitesi’nin düzenlediği “Işığın Sesi” isimli sergide bir araya geldi.

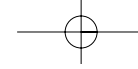

Dünyaca ünlü İspanyol mimar Antoni Gaudi’nin eserlerinin Marc Llimargas tarafından çekilen fotoğraflarından oluşan ve açılışında besteci Frederic Mompou’nun eserlerinin Adolf Pla tarafından piyanoda çalındığı “Işığın Sesi” sergisi, Kadir Has Üniversitesi’nde 13 Şubat-9 Mart tarihleri arasında sanatseverlerle buluştu.

Etkinlik kapsamında dijital ortamda işlenmiş görüntülerin eşliğinde Mompou’nun bestelediği eserlerin çalındığı piyano konseri katılımcıların büyük beğenisini topladı. Gaudi ve Mompou’nun ortaya koyduğu, sanatın asıl çıkış noktasını konu alan konferanslar dizisine de yer veren etkinliğin ana teması ise, Antoni Gaudi’nin mimarisi ile Frederic Mompou’nun müziği arasında zekice oluşturulmuş, ziyaretçileri sanatın anlamı üzerinde düşünmeye ve anlamını çözmeye iten diyalog oldu. Sergi aynı zamanda Gaudi’nin mimarisine ve Mompou’nun müziğine tinsel, sanatsal ve teknik yönlerden ayrıntılı ve geniş bir bakış açısı sundu. Bütünsellik, anlam ve eğitim açısından bakıldığında ise sergi, hem sanatsal hem de düşünsel dışavurumu yansıttı.

İlk kez 2002 yılında İspanya’da açılan “Işığın Sesi” sergisi, 2003 yılında Latin Amerika’ya taşındı. Sergi turu, İspanya Dışişleri Bakanlığı’na bağlı elçilikler ve kültür merkezleri ile müzelerin ve Amerikan üniversitelerinin de desteği alınarak düzenlendi.

Tasarım dünyasından

Tasarım dünyasının yeni parlayan yıldızları

İstanbul Design Week'ten (IDW) biri "Yılın Tasarımı", diğeri ise "Yılın Genç Tasarımcısı" ödülünü alan endüstriyel tasarımcılar Aykut Erol ve Seza Yeğin, son dönemde tasarım dünyasının parlayan yıldızları oldu.

Her yıl tasarımcıları, kanaat liderlerini, genç yetenekleri, profesyonelleri ve tasarım tutkunlarını İstanbul'daki Eski Galata Köprüsü'nde bir araya getiren Türkiye'nin en büyük tasarım etkinliği İstanbul Design Week (IDW), geçtiğimiz yıllarda parlak çalışmalara imza atan iki genç tasarımcıyı ödüllendirdi. 2007'de proje koordinatörlüğünü Prof. Dr. Önder Küçükerman'ın yaptığı IDW kapsamında çalışmaları sergilenen Aykut Erol ve Seza Yeğin ile ödülünden sonra yaşamlarında neler değiştiğini konuştuk.

Ödül Seza Yeğin'e sürpriz olmuş

IDW tarafından "Yılın Genç Tasarımcısı" seçilen Seza Yeğin, bu ödülün kendisi için son derece beklenmedik bir durum olduğunu ifade ederek başlıyor konuşmasına. Ödülü aldığını öğrendiğinde bir süre inanamadığını söyleyen Yeğin, şaşkınlığını üzerinden atıp ödül ve unvan kazanmanın hayatına getirdiklerini yavaş yavaş karşılamaya başlamış. Yeğin ödülle ilgili duygularını şöyle ifade ediyor: "Yılın Genç Tasarımcısı" seçilmek benim için o dönem hem çok mutluluk vericiydi hem de ürktücüydü. Çünkü artık daha göz önündeydim. Yaptığım işler de çok daha iyi, en azından daha kötü olmamalıydı. Böyle bir başarı sonrasında kendinizi çok daha sorumlu hissediyorsunuz."

Geçmişle yoğrulmuş bir tasarım

Yeğin'in ödül aldığı tasarım, temellerini geçmişten alıyor. Türk kültürüne ait bir öğeyi ele alıp onu "kitsch"leştirmeden* yaşama döndürmeyi amaçlayan Yeğin, geçmişteki kalıplar sebebiyle kullanılmayan bir eşyayı modern çağa uydurmuş. "Tüm bunlar bir potada eridiğinde sa-

nırım daha vurucu işler yapmak mümkün olabiliyor" diyen Yeğin, "Sevgi Terazisi" adlı bu tasarımını aslında "Anneler Günü" hediyesi olarak annesi için tasarlamış. Ürün, aslında "askı tepsisi" olarak bilinen tepsilerin evlerde kullanılabilir bir versiyonu. Askı tepsilerin son derece pratik ürünler olduklarını söyleyen Yeğin, "Ancak bu tepsilerdeki geleneksel strüktür onları kocaman nesneler haline getiriyor. Normalde bir askı tepsisi evde kullanmak büyüklüğü yüzünden pek mümkün değildi. Ancak taşıma kulplarından tepsiyi bir şekilde kurtarıp küçük bir alan kaplamasını sağlarsam evlerde de kullanılabilirliğini düşündüm. Tepsinin ortadan yükselen teleskopik bir kulpu var. Bu kulp tepsiyi kullanmadığınızda küçülüp yan yatırılabilir. Aynı zamanda tepsinin üzerinde kalp kafalı, kollarını açmış insan figürleri var ve bunlar da bardak altlıkları olarak kullanılabilir. Tepsiyi hem içeceği hem de bardak altlığını aynı anda servis edebiliyorsunuz" diyor.

İtibarı getiren bir ödül

Seza Yeğin'e ödülün ardından profesyonel yaşamında neler değiştiğini soruyoruz. Yanıtı şöyle oluyor: "Öncelikle kendime olan güvenim yerine geldi. Ödüllerin bu anlamda kattığı en belirgin fayda bence kazandırdıkları motivasyon oluyor. Çalıştığım şirkette biraz daha düşüncelerimi vurgulu söylebilir hale geldim. Artık daha ısrarcı davranabiliyorum. İsmim biraz daha bilinir hale geldi."

Tasarıma da devlet desteği

Son dönemde Türkiye'de tasarım dünyasının özellikle yurtdışında alı-

nan ödülleri ve yurtdışında yapılan etkinliklerle kendini biraz daha net bir şekilde ortaya koymaya başladığını ifade eden Yeğin, "Gazeteler, televizyonlar tasarım ödülleri haber yapmaya başladıkça, bizler de tasarımı daha çok insana anlatabilme fırsatı yakalamış oluyoruz. Bu, tasarım kültürünün özümsemesi açısından çok önemli. Bilinçlenme ve sanayi açısından başarılı tasarım öyküleri arttıkça tasarımcıya yaklaşım daha doğru ve talep fazla olacak" diyor. Ancak hemen ardından ekliyor: "Tasarım devlet politikası olarak da ele alınması gereken bir kavram. Çünkü müzik ve sanat gibi tasarıma da kültürünüzü yayabilirsiniz."

Kendi markasını yaratacak

Bundan sonraki hedefleriyle ilgili olarak, yaptığı ürünlerin her eve girmesini ve kendi markasını yaratıp kişisel çalışmalarını bu marka altında üretmeyi amaçladığını söyleyen Yeğin, "Fuarlarda tasarımcı olarak çalıştığım firmanın ürünlerinden örneklerle yer verdiğimde insanlar, 'Bende bu tuzluklardan var, çok güzeller' diye tasarımcısının ben olduğumu bilmeden tepki gösteriyorlar. Sonrasında benimle tanıştıklarında şaşkınlıkla karışık bir tebessüm beliriyor yüzlerinde. Bu gülümsemeyi gördüğüm sürece tasarım yapmak istiyorum" diyor.

Aykut Erol'dan mütevazı ve ilerici bir çözüm

IDW'den "Yılın Tasarımı" ödülünü "Line" adlı ürünüyle alan Aykut Erol ise IDW'de sergilendiği esnada "Line"a gösterilen yoğun ilginin kendisini çok heyecanlandığını belirtiyor. Yurtdışından da büyük ilgi gören iyi bir tasarımın kendi yolunu açabilme potansiyelini gördüğünü belirten Erol, "Line"ın, herhangi bir ürünün form ve renkten bağımsız bir biçimde iyi ve gerçekçi bir çözüm ürettiğinde evrensel bir

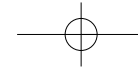
Seza Yeğin kimdir?

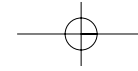
1982 yılında Ankara'da doğan Seza Yeğin, 2005'te İstanbul Teknik Üniversitesi Endüstri Ürünleri Tasarımı bölümünü üçüncülükle bitirdi. 2004 yılında "Perakende Günleri" kapsamında düzenlenen "Mağaza Sistemleri Yarışması"nda birincilik ödülünü kazandı. 2005'te üniversiteyi bitirme projesini IDW kapsamındaki "Graduation Show"da sergileyen Yeğin, 2006 yılında "Sevgi Terazisi" adlı ürünüyle IDW tarafından "Yılın Genç Tasarımcısı" seçildi. Yeğin, şu an züccaciye sektöründe hizmet veren Solmaz Mercan'ın uzantısı olan Mercanlar firmasında tasarımcı olarak çalışıyor.

Tasarım dünyasından

Seza Yeğin'in "Sevgi Terazisi" isimli çalışması

Tasarım dünyasından

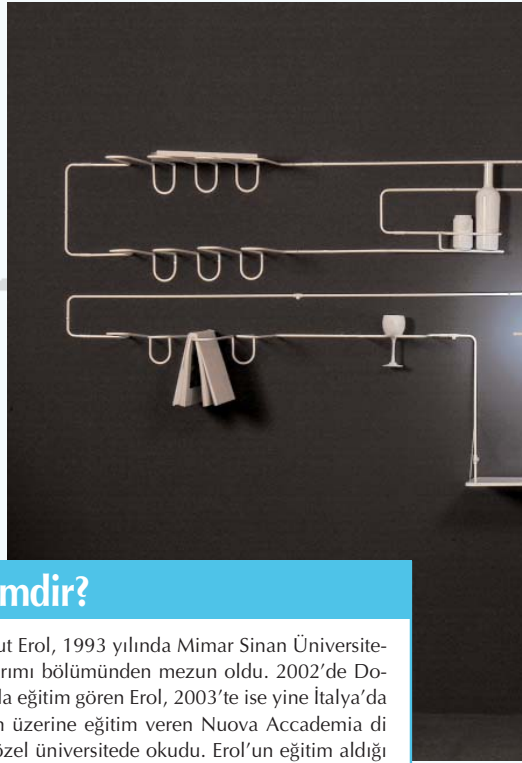
dili olacağını gösterdiğini söylüyor. Erol, ürününün ödül alma sebebiyle ilgili olarak, “Line’in duruşuyla iddiasız, mütevazı ve ilerici bir çözüm olması ve bunun yabancı jüri tarafından algılanması, ödülü almamda etkili oldu” diyor.

Tek bir çizgide “Line”

Erol’a göre “Line”ın en önemli özelliği, hiç kopmayan bir çizgi olması. Tek bir çizginin kendini yeniden üretmesiyle sistem, teorik olarak sonsuza kadar genişleyebiliyor. “Line”da tek bir çizgiyle çalışma masası, askılık, kitaplık, şaraplık, CD kutusu, televizyon sehpa ve aydınlatma ünitesi gibi tüm mobilyalar en saf halleriyle, birer tasarım nesnesi olarak karşımıza çıkıyor.

“Line Serisi”nin istendiğinde kolayca kutusuna konulup saklanabilecek, üretimi kolay, hafif bir sistem olduğunu anlatan Erol, sistemdeki birleştirici aparatlar sayesinde, bazı bölümlerin duvara doğru katlanabildiğini ve böylece mobilyanın toplam kalınlığının 10 mm’ye kadar indiğini belirtiyor.

Sadece 1 cm kalınlığında yazı masası, askılık, avize, kitaplık gibi “devrimci bir fikir”le yola çıkan “Line”, klasik mobilya anlayışına karşı cesur bir meydan okuma... Kapandığında bir sanat ürünü, açıkken temel ihtiyaçları karşılayabilen bir mobilya olan “Line”, Erol’un ifadesiyle, modüler bir yapıda ve modern tasarımın temel ilkelerini tamamen karşılıyor.

Aykut Erol kimdir?

1972 doğumlu olan Aykut Erol, 1993 yılında Mimar Sinan Üniversitesi Endüstri Ürünleri Tasarımı bölümünden mezun oldu. 2002’de Domus Academy ile İtalya’da eğitim gören Erol, 2003’te ise yine İtalya’da güzel sanatlar ve tasarım üzerine eğitim veren Nuova Accademia di Belle Art (NABA) isimli özel üniversitede okudu. Erol’un eğitim aldığı tasarımcılar arasında Andre Branzi, Alessandro Mendini, Stefano Giovannoni, Denis Santachiara, Jozeph Forakis, Konstantin Grcic, Michael Young bulunuyor. Yaklaşık 10 yıldır kendi tasarım şirketini yöneten Erol, mekân, stant tasarım ve ürün tasarımı çalışmalarına 1997 yılından beri devam ediyor.

İfadede sınırsızlık

Bu tasarımla ilgili olarak Türkiye’den çok yurtdışından ilgi gördüklerini ve sipariş aldıklarını belirten Erol, “İspanya, İtalya, Fransa, Avusturya, İngiltere, Amerika ve Kanada gibi ülkelerdeki markalarla kurduğumuz ilişkiler gelişti. ‘Line’ın tasarım ürünü olarak duruşu, tasarıma bakış açımı çok net ifade ettiğinden daha net anlaşılmasını sağladı” diyor.

Sanayici umut veriyor

Erol, Türkiye’de tasarım dünyasının geldiği nokta hakkında ise şunları söylüyor: “Türk tasarımı IDW gibi güçlü organizasyonlar sayesinde beş-altı yıl içinde hak ettiği yere gelecek. Türk tasarımcıların isimleri uluslararası platformlarda artık çok daha sık konuşuluyor. Türk sanayici ve üreticilerinin dünya pazarında rekabet edebilmeleri için, fiyattan önce bir ürünün tasarım ve kurgusu sayesinde başarılı olabileceğini algılamaya başlamaları oldukça umut verici.”

Bundan sonrası için ise Erol, öncelikle dünya gelişimine yararı olan, yenilikçi ve iyi ürünler konusunda insanları bilinçlendiren, etkili ve geliştirici çözümler yaratmayı ve insanların kendilerine sormadıkları soruları sordurtmayı amaçlıyor. Erol’a göre bu sayede yeni yaşam biçimleri geliştirmek mümkün olabilecek.

* Kitsch: Varolan bir tarzın aşağı bir kopyası olan sanatı kategorize etmek için kullanılan Almanca bir terimdir.

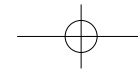
Aykut Erol’un
“Line Serisi”

Kadın Eserleri Kütüphanesi

Türkiye’nin kadını konu alan ilk ve tek kütüphanesi ve arşivi olan merkezde, kadın yazarlar tarafından üretilen eserlerin yanı sıra kadın üzerine yazılıp çizilen ne varsa arşivleniyor.

Balthus’un “Katya Kitap Okuyor” ve Jean-Honore Fragonard’ın “The Reader”ı, kadını okurken resmeden en ünlü ve bildik tablolarıdır. Birinde elindeki minik kitabı ihtiyatla ve özenle tutan bir hanımefendi, diğerindeyse okuduğu kitabın verdiği mutlulukla kendinden geçmişcesine sere serpe yayılmış bir genç kızdır resme model oluşturan... Okuyan kadın imgesi, pek çok ressamın esin vermekle birlikte, geleneksel toplumlarda kızların okuması pek de hoş karşılanmaz. Edebiyat, yazan erkek olarak erkeklerin tekelinde kalmıştır yıllar yılı, kadın hep yazılan, en iyi durumda okur olmuştur. Ama yazabilmenin yolu da okumaktan geçer bir anlamda... Kadınların bir bölümü yazabilmek ve kendilerini edebiyat dünyasına kabul ettirebilmek için erkek adını dahi kullanmışlar bir zamanlar. Ya da yazdıklarının aşırı duyarlı ve kadınsı olduğu yolundaki eleştirilere katlanmışlar yılmadan... Oysa günümüzde bir kadın edebiya-

Büyüteç

Kadın Eserleri Kütüphanesi'nin kendi yayımları arasında yer alan almanaklar ve yıllık ajandalar hayli ilgi çekici...

tır, "kadın yazısı" ve feminist eleştiriden söz etmek mümkün. Türk ve dünya edebiyatına muhteşem eserler kazandıran milyonlarca kadın yazar, kadın olmanın verdiği ayrıcalıklarla da kaleme alıyorlar eserlerini.

Tüm bu yazarların kitaplarını toplu halde bulmak elbette mümkün değil ama Kadın Eserleri Kütüphanesi bu ihtiyacı büyük ölçüde gideren, fotoğraf, belge ve bilgi arşivinin yanı sıra düzenlediği etkin-

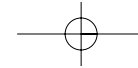

likler ve paneller ile kadın, yazın ve siyaset üzerinden "hizmet" sunan bir kuruluş.

14 Nisan 1990'da Prof. Dr. Jale Baysal, Doç. Dr. Füsun Akatlı, Aslı Davaz, Şirin Tekeli ve Füsun Ertuğ Yaraş tarafından "Kadınların geçmişini iyi tanımak, toplanan bilgileri kadın araştırmacılarına derli toplu bir şekilde sunmak ve bugünün yazılı belgelerini gelecek nesiller için saklamak" amacıyla kurulan Kadın Eserleri Kütüphanesi ve Bilgi Merkezi Vakfı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin tahsis ettiği Fener'deki tarihi binada çalışmalarını sürdürüyor, o günden bugüne. Hizmete açıldığı tarihte raflarında 100 kadar kitap bulunan kütüphanede, 14 yılda kadınlar tarafından ya da kadınlar hakkında yazılan 9500'ü aşkın başlıktaki kitabı, 232'yi aşkın süreli yayını ve on binlerce kupür, makale ve belgeden oluşan koleksiyonları ve kişilere, kurumlara ait bir arşivi okura sunabilir hale gelmesi, kadınların el attıkları konularda ne derece kararlı ve başarılı olduğunun da göstergesi.

Vakıf niteliği taşıyan merkezin en önemli özelliği, Türkiye'nin doğrudan doğruya kadını konu alan ilk ve tek kütüphanesi ve arşivi olması... Kütüphanede, kadın yazar ve sanatçılar tarafından üretilen eserlerin yanı sıra, kadın üzerine yazılıp çizilen ne varsa arşivleniyor.

ELGİNKAN TOPLULUĞU İLETİŞİM YAYINI

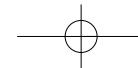
Harf devriminden önce kadın konusunda yazılmış ya da kadınların yazmış oldukları kitaplar arasında Leyla Hanım'ın "Divan"ından genç kadın şairlerin şiirlerine; Fatma Aliye Hanım ve Nezihe Muhittin'den günümüz kadın yazarların eserlerine dek her tür kurmaca ve akademik kitap yer alıyor. Kitaplardan en ilginç ise şüphesiz, 1924 yılında Osmanlıcaya çevrilmiş olan "Erkeksiz Çocuk Doğurmak: Kadınlar Erkeksiz Çocuk Doğurabilir" adlı yayını.

Süreli Yayınlar Bölümü'nde, 250 cilt yabancı ve 1928 sonrasına ait 150 cilt yerli olmak üzere çok sayıda kadın ve kadın araştırmaları dergisi bulunuyor. 1867'den 1928'e kadar yayımlanmış yaklaşık 40 Osmanlıca kadın dergisi de bütün sayılarıyla araştırmacıların kullanımına hazır... Bu dergilerden en eski tarihli "Terakki-i Muhadderat". Haftalık olarak çıkan bu derginin ilk sayısı 15 Haziran 1285 (1869) tarihini taşıyor. Eski harflerle yayımlanmış son kadın dergisi ise Kadın Yolu ve kütüphane arşivindeki son sayısı (30. sayı) 1 Ağustos 1927'ye tarihleniyor. Her yıl kadını bir temayla ilintilendiren ajandalar yayımlayan Kadın Eserleri Kütüphanesi ve Bilgi Merkezi Vakfı'nın yayımladığı kitaplar ise şöyle: "Kadınların Belleği-Women's Memory" (Ekim 1992), "Eski Harfli Türkçe Kadın Dergileri Bibliyografyası 1869-1927" (Nisan 1993), "Kadın Hareketinin Kurumlaşması ve Aşk-ı Vatan" (1994), "Hanımlar Âlemi'nden Roza'ya 1928-1996 Kadın Süreli Yayınları Bibliyografyası" (1998), "Kadın Yazıları Başlıklı Edebiyat Ürünleri Bibliyografyası 1955-1990" (1990).

Nasıl gidilir?

Hafta içi 9.00-16.30 saatleri arasında herkese açık.
Kadir Has Cad. Fener Vapur İskelesi Karşısı, No: 8, Fener
Tel: (0212) 523 74 08

Piazza
Maggiore,
kentin en
turistik
bölgelerinden.

İtalyan eliti Bologna

Bologna, Elginkan Topluluğu Şirketleri'nin sıklıkla fuarlara katıldığı İtalya'da ortaçağın ihtişamını tümüyle yansıtan bir kent. Tüm dönemlerin özelliklerini sentezleyen mimarisi, kırmızı tuğla evleri, kuleleri, kiliseleri, lüks mağazaları ve dinamik restoranlarıyla Bologna, İtalya'nın en elit kenti...

"Nasıl bir kent şu Bologna?" İtalyanlar, saniye sektirmeden "la rossa, la grassa, la dotta" cevabını vereceklerdir. Türkçedeki karşılığıyla "kırmızı, tombul, bilge"... İtalya'nın kuzeyindeki Emilia Romagna bölgesinin başkentine kırmızı yakıştırmaları, hem yönetimine uzun yıllar damgasını vuran sol çizgideki politikacılardan, hem de mimarisine hakim olan renkten mülhem. Tarihi boyunca "tombul" olarak anılmasının sebebi ise kente özgü tortellini, mortadella, la-zanya, spaghetti alla bolognese ve lambrusco şarabı gibi lezzetli yiyecek ve içeceklerden uzak duramayan damak tadına düşkün halkının yanı sıra, bereketli topraklarında yetişen ürünlerin bolluğu olsa gerek.

Padania ovasına kurulu, yemyeşil alçak tepelerle çevrili Bologna, 400 bin nüfuslu küçük bir kent. Etrüsklerin kurduğu, sonrasında Galyalıların ve Romalıların sahiplendiği Bologna'da, ortaçağ tüm ihtişamıyla ayakta. Yazar John Grisham da, son eseri "Broker"ı kurduğu Bologna'nın bu özelliğine dikkat çekiyor: "Yüzyıllar boyunca pek değişikliğe uğramayan bu kentin insanları, tarihlerini sevdikleri gibi yarattıkları eserlerle de gurur duyuyor."

Venedik'ten sonra günümüze en iyi biçimde ulaşmış tarihi kent Bologna'nın toprak kırmızısı renkli tuğlalarla örülmüş taş binalar, görkemli kiliseler, yüksek kulelerle bezeli daracık sokaklarında gezinirken hayretler içinde kalmamak ne mümkün! Her köşeyi dönüşte heybetli atlarını mahmuzlayan şövalyeleri görmeyi umarken, ayaklarında ince topuklular taş döşeli sokaklarda marifetle yürüyen narin hanımlar, şık beylerle karşılaşırız. Genci, yetişkini, yaşlısı sanki herkes Giorgio Armani'nin son moda giysileri içinde. Bologna'nın İtalya'nın gelir düzeyi en yüksek kentlerinden olduğunu

Gezgin

Çarpıcı heykeller ve fresklerle süslü avlular ile sokak kahveleri, via Zamboni'de yoğunlaşmış durumda.

unutmamak gerek. Sokaklar her zaman temiz, aydınlık mağazalar şıkır şıkır; Lambrusco'dan San Giovese, Barbera, Chianti'ye kadar her tür şarabın zevkle tadıldığı barlar, leziz yemeklerin servis edildiği restoranlar hep özenli. Bolognalıların bir başka şansı ise 40 kilometreyi bulan "portico"ları; sütunlarla destekli, üzeri kubbelerle örtülü, binaların kenarlarından akıp giden geniş kaldırımlar. Yağmur, çamur, kar demeden, şemsiye taşıma külfetine katlanmadan kent içinde gönül rahatlığıyla gezilebiliyor.

Hızlı bir kent turu

Bologna'da dolanırken ilk durak, Piazza Maggiore (Büyük Meydan) olmalı. Turistlerin ve gençlerin oluşturduğu kalabalıkta zorlukla seçilebilen Piazza Maggiore'nin bitişiğindeki minik meydan Piazza del Nettuno'da, heykeltıraş Giambologna'nın eseri Fontana del Nettuno yer alıyor. Deniz kızlarının, göğüslerinden su fışkırttıkları bu çeşme, kentin önemli sembollerinden. Çeşmenin sağ tarafında ise kentin ünlü kütüphanesi Sala Borsa var. Gece geç saatlere kadar açık kalan, içerisinde bir iki kafe ve barın da bulunduğu, sergilere söylesilere yer verilen Sala Borsa'ya birkaç dakikanızı mutlaka ayırın. Kütüphanenin bitişiğinde ise Palazzo Comunale (Belediye Sarayı) var. Bu yapının en ilginç özelliği ön cepheyi süsleyen öğelerin iki farklı döneme ait olması: Sol taraf 13'üncü, sağ taraf ise 15'inci yüzyılın izlerini taşıyor.

Bundan sonraki hedefiniz ya Bologna'nın en önemli simgelerinden via Rizzoli ya şık mağazaların tarihle bütünleştiği Via dell'Indipendenza ya da büyüleyici meydan Piazza Malpighi'ye giden via Ugo Bassi olmalı. Kentte bulunan pek çok kule de mutlaka görülmesi gereken

mekânlar arasında yer alıyor. En yüksek kule olan Asinelli, 1109'da inşa edilmiş. Bu baş döndürücü eserin yüksekliği ise 100 metre. 486 taş basamağı çıkabilerseniz muhteşem bir Bologna manzarasıyla karşılaşacaksınız. Daha kısa olan kule Garisenda; 50 metre boyunda ve 3 metrelik bir eğime sahip. Eskilerin varlıklı aileleri zenginliklerini göz önüne sermek için, en yüksek kuleyi inşa etmek için birbirleriyle yarışmış. Via San Stefano'yu takip ederek, "la Chiesa delle Sette Chiese", yedi ufak kilisenin oluşturduğu bazilikanın bulunduğu meydana geliniyor. Üniversiteye ait kurumların, kitapçıların bulunduğu ünlü via Zamboni'ye de girilebilir. Çarpıcı heykeller, freskler, kubbelerle süslü avluların güzelliğine hayran kalacaksınız. Sadece portico'ların altında yol boyunca yürüyüp yapıların üzerindeki armaları, heykelleri, kemerli pencereleri, saklı avluları, oymalı devasa kapıları, nakışlı çatıları seyreyleyerek bile Bologna'ya vurulabilirsiniz. Yeter ki meraklı olup ayrıntıları yakalamaktan zevk almasını bilin! 🇮🇹

Yapmadan dönmeyin!

- Bol köpüklü bir cappuccino söyleyip yanında da içi marmelatlı, ballı ya da kremalı brioche alın.
- Öğle yemeği, 12.00-14.30 arasındadır. Daha geç bir saatte restoranda yeme şansını kaybedersiniz.
- Sonbahar kış aylarında kenti ziyaret etmişseniz, mutlaka kendinize sıcak çikolata ziyafeti çekin.
- Cuma ve Cumartesi sabahı öğlene kadar, via dell'Indipendenza'nın kenarına kurulu pazara mutlaka girin. Antikalar, ikinci el giysiler, kitaplar sizi bekliyor.

Büyüteç

Kadıköy'den Arya sesleri yükseliyor

İstanbul'un Anadolu yakasındaki Kadıköy'de bulunan 80 yıllık tarihi Süreyya Binası, Kadıköy Belediyesi'nce yapılan restorasyondan sonra Süreyya Operası olarak sanat dünyasına merhaba dedi.

Süreyya İlmen Paşa'nın opera binası olarak tasarlayıp opera, tiyatro ve balo salonu olarak yaptırdığı ancak uzun yıllar yalnızca sinema olarak kullanılan tarihi Süreyya Binası, Kadıköy Belediyesi'nin iki yıl süren restorasyon çalışmasından sonra Kadıköy'ün ve Anadolu yakasının ilk, Türkiye'nin ise altıncı operası olarak sanatseverlerle buluştu. İstanbulluların ve özellikle Kadıköylülerin anılarında yıllarca "Süreyya Sineması" olarak yer alan, Kadıköy'ün tarihi yapılarından Süreyya

Binası İstanbulluları operayla buluşturdu. Süreyya Binası'nın tarihi 80 yıl öncesine dayanıyor. Bina, Kadıköy Bahariye Caddesi'nin en güzel noktasında, 1924 yılında Süreyya İlmen Paşa tarafından yaptırıldı. Kadıköy'de şehrin kültür hayatını çağdaşlaştırmak ve zenginleştirmek için müzik ve sahne sanatlarına uygun bir bina yapmaya karar veren Süreyya Paşa, yapımına giriştiği binayla ilgili anılarında, binayı yaparken sinema ve tiyatro ihtiyacını karşılamakla beraber Kadıköy'e bir şeref vermeyi de düşündüğünü belirtir. Paşa, inşaatı üç yıl süren ve 6 Mart 1927 tarihinde bitirilen binayı yaptırırken konser, konferans, dans, balo, çay, düğün gibi sosyal ihtiyaçları da karşılayacak bir bina tasarladığını anlatır. Bu amacını da gerçekleştirmek için binanın estetik olması, tiyatro ve opera ihtiyaçlarını karşılaması, örnek olarak gösterilmesi için Avrupa ülkelerinde bulunan ünlü tiyatro ve opera binalarını gezer. Böylece Süreyya İlmen Paşa, fuayesini Paris'in Şanzelize (Champs Elysee) Tiyatrosu'ndan, iç bölümlerini ise Alman tiyatrolarından örnek alarak "Süreyya Sineması ve Operası"nı yaptırır. Süreyya Paşa, opera temsillerine uygun bir bina yapmayı amaçlasa da sahne bölümü yapılamadığı, gerekli teknik donanım, kulis, sanatçı odaları ve benzer mekânlar tamamlanamadığı için Süreyya'da opera hiç

Büyüteç

oynamamaz. Ancak bir sebep de o dönemde opera oynayacak yetişkin sanatçının bulunmaması olur. Bu nedenle bina hep kültür sanat hayatımıza “sinema” olarak yerleşmiş ve son döneme kadar Süreyya Paşa’nın torunları tarafından sinema olarak işletilmiştir. Süreyya Paşa’nın girişimiyle burada opera gösterileri düzenlemek için kurulan Süreyya Opereti Topluluğu da temsillerini hep Süreyya Binası tam olarak bitirilmediği için Beyoğlu’ndaki Fransız Tiyatrosu ile Kadıköy’deki Apollon Tiyatrosu’nda sahneler.

Mimari açıdan müstesna bir eser

Süreyya Binası, o dönemin koşullarında Kadıköy’de müstesna bir mimari eser olarak şehir hayatına katılır. Böylece Süreyya Paşa’nın ilk başta binayı yaparken gerçekleştirmeyi düşündüğü “opera” amacı kısmen gerçekleşmiş olur. O zamanki adıyla “Süreyya Paşa Tiyatro ve Sineması”, yapısal olarak iki ana üniteden oluşur. Asıl büyük bölüm, seyir salonu, yarım kalmış sahne ve girişteki altı üstlü fuayeden oluşan ve tiyatro fonksiyonlarını cevaplayan mekânlardır. Fuayelerden iki taraflı merdivenlerle çıkılan binanın ön cephesini, üst kısmını boydan boya kaplayan büyük toplantı salonu ise binanın ikinci ünitesini oluşturan mekândır. Binanın bütünü, devrin Avrupa’daki mimarlık dekorasyon anlayışını yansıtır. Cephesi ve iç mekânlar figürlü rölyeflerle, tavanlar ise freskler ve yıldızlı kartonpiyerlerle bezenmiştir. 1927’den 1950 yılına kadar sinema olarak kullanılan bina, 1950’de Süreyya İlmen Paşa’nın hayata veda etmesiyle kültür hizmetlerinde kullanılmak üzere Darüşşafaka Cemiyeti’ne verilir. Cemiyetin kira geliri amacıyla binayı çeşitli ticari işletmelere kiralamasıyla balo salonu ve toplantı salonunda yer alan freskler büyük zarar görür.

Küllerinden yeniden doğdu

Son dönemlerde bakımsız ve harap bir durumda bulunan Süreyya Binası’nın yeniden doğuş yolculuğunu İzmir’deki Elhamra Sineması’nın İzmir Operası’na dönüştürülmesinde önemli rol oynayan Dr. Murat Katoğlu ve mimar Ersen Gürsel başlattı. Katoğlu ve Gürsel’in önerisiyle Kadıköy’de işlenmeyi bekleyen bir mücevher olan Süreyya Binası yeniden gündeme geldi. Kadıköy Belediye Başkanı Selami Öztürk, binayı elinde bulunduran Darüşşafaka Cemiyeti ile irtibata geçti. Başkan Öztürk’ün kararlı tutumu, Darüşşafaka yetkililerinin de olumlu yaklaşımıyla sinema olarak kullanılan bina 49 yıllığına kiralandı ve Süreyya Paşa’nın amacına, ideallerine ve hatrasına uygun biçimde Opera Binası’na dönüştürülmesi için adeta yeniden şantiye haline getirildi.

Zarar vermeden onarıldı

Önce mekanik ve statik konular ele alındı. Deprem ve yangına karşı takviye ve önlemler gerçekleştirildi. Opera temsilleri için gerekli

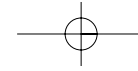
olan Süreyya İlmen Paşa’nın da dile getirdiği mekânlar düzenlendi, orkestra çukuru genişletildi. Sahne donanımı, aydınlatma, ışık sistemi ve ses düzeni yapıldı. Bütün dekoratif unsurlar elden geçirildi. Tavan freskleri, duvarlardaki pano resimler uzmanlar tarafından titizlikle onarıldı. Bütün bina elden geçirildi. Yapının cephesinde ve sahne portal çerçevesinde yer alan heykeltıraş İhsan Özsoy’a ait kabartma heykeller, olduğu gibi korunarak temizlendi. Koltuklar, halılar ve avizeler özel olarak yapıldı. Bina mimar Cafer Bozkurt tarafından hazırlanan röleve ve restorasyon projesine göre onarılıp yenilendi. Mevcut olan bütün yapısal unsurlar korundu, sağlıklılaştırmayla yetinildi. Tahrir olmuş dekoratif parçalar, tespit edilen örneklerine göre tamamlandı. İç ve dış cepheler aynen korunup, Süreyya Paşa’nın anılarında bir türlü yaptıramadığını belirttiği sahne sanatları icrası için zorunlu bölümler olan kulis, sanatçı odaları, teknik odalar aslı yapıyı bozmadan zemin altına yerleştirildi. Yapıda bulunmayan havalandırma sistemi de eski esere zarar vermeden kuruldu. Süreyya Operası’nın muhteşem salonu için yeni koltuk ve halılar tasarlandı. Bütün avize ve aydınlatmalar özel olarak tasarlanıp üretildi. Muğla Yatağan’dan özel olarak beyaz mermerler getirildi ve dış merdivenler yenilendi.

Seçkin eserler sahneleniyor

Gelecek nesillere kültürel bir miras olarak devredebilecek bir yapı olan Süreyya Operası sadece Kadıköy’ün değil tüm İstanbul’un yeni Opera Binası olarak hizmet veriyor. İstanbul Devlet Opera ve Balesi, haftanın üç günü Süreyya Operası’nda konserler veriyor. Diğer opera toplulukları da Süreyya Operası’nda sahne alabiliyorlar. Kadıköy Belediyesi Filarmoni Orkestrası da konserlerini Süreyya Operası’nda vermeyi planlıyor. Ayrıca 500 kişilik balo salonunda da Cumhuriyet baloları, sergiler yapılabilir.

Bu bahar Süreyya Operası’nda...

2, 11, 16, 25 Nisan: Don Pasquale (Opera, 3 perde)
3 Nisan: Senfonik Konser
5, 18, 24 Nisan: Bale Gala
9 Nisan: Herşey Aşk İçin (Müzikal Gösteri, 1 perde)
12 Nisan: Bir Tenor Aranıyor (Müzikal Komedi, 2 perde)
13 Nisan: Bahar Konseri
15 Nisan: Folklorama (Müzikli Gösteri, 2 bölüm)
20, 27 Nisan: Mutlu Prens (Müzikal Öykü, 2 perde)
29 Nisan: Carmina Burana (Sahne Kantatı)

FUAR

UNICERA 2008

Tarih: 13 Nisan 2008 Yer: TÜYAP Fuar ve Kongre Merkezi

13 Nisan’da TÜYAP’ta başlayacak olan 20. Uluslararası Seramik ve Banyo Fuarı (UNICERA), Avrupa’nın üçüncü büyük fuarı olması nedeniyle inşaat sektöründeki profesyoneller ve bireysel tüketiciler tarafından dört gözle bekleniyor.

31. Uluslararası Yapı İstanbul Fuarı

Tarih: 30 Nisan-4 Mayıs 2008 Yer: TÜYAP Fuar ve Kongre Merkezi

Türk yapı sektörünün en büyük fuarı olma niteliği taşıyan Uluslararası YAPI/TURKEYBUILD 2008 İstanbul Fuarı 31. kez kapılarını açacak. Fuar, 30 Nisan-4 Mayıs tarihleri arasında TÜYAP Fuar ve Kongre Merkezi’nde gerçekleştirilecek.

ISK-Sodex 2008

Tarih: 8-11 Mayıs 2008 Yer: İstanbul Fuar Merkezi-CNR Expo

Tüm yenilikler, endüstriyel gelişmeler bu fuarda kendini gösterecek. Katılımcılarla profesyoneller bu fuarda karşılaşacak, yeni iş ilişkileri bu fuarda oluşacak. ISK-SODEX 2008 fuarı toplam 11 salonda yaklaşık 55.000 m² net alanda düzenlenecek.

SEMPOZYUM

Ekolojik Mimarlıkta Somut Adımlar

Tarih: 4 Nisan 2008

Yer: YEM Etkinlik Merkezi

Yapı-Endüstri Merkezi tarafından düzenlenen “Ekolojik Mimarlıkta Somut Adımlar” konuya ilgili yerli yabancı mimarlar, sivil toplum örgütleri, yatırımcılar, malzeme üreticileri ve müteahhitler ile devlet ve yerel yönetim yöneticilerini buluşturarak yapı sektöründe ekolojik çalışmaları somut örnekler üzerinden tartışmaya açacak.

“Expressions of Interest”

Son Katılım Tarihi: 28 Nisan 2008 Düzenleyen: Living Steel

Living Steel, mimarları bir kez daha dünya çapında yaşanan konut kıtlığındaki artışa karşı, sürdürülebilir konutlar geliştirmek üzere mücadeleye çağırıyor. Yanışmaya tüm dünyadan mimarlar, 28 Nisan 2008 tarihine kadar katılabilirler. Dünya çapında en önde gelen mimarlar tarafından değerlendirilecek olan ve birinci olacak tasarımın 50,000 euro ile ödüllendirileceği yarışmada toplam ödül tutarı 100,000 euro değerinde olacak.

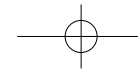
YARIŞMA

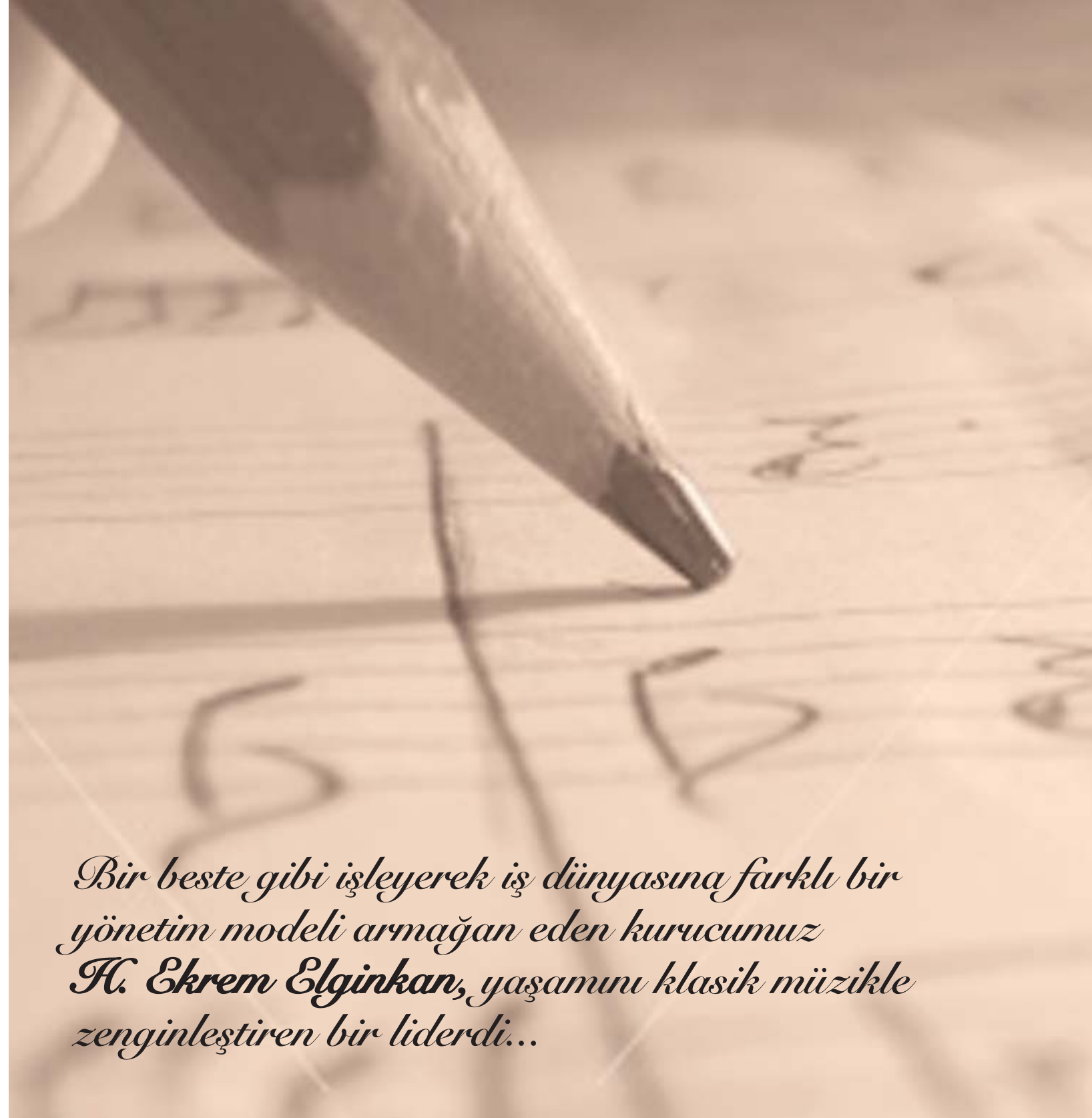
FESTİVAL

Boğaziçi Üniversitesi Design&Construct 2008

Tarih: 21-22 Nisan 2008
 Yer: Boğaziçi Üniversitesi Güney Kampüsü Bebek-İstanbul

Boğaziçi Üniversitesi Yapı Kulübü tarafından düzenlenen “Design & Construct 2008 Öğrenci Çelik Köprü Festivali” ile Türkiye’nin farklı üniversitelerinden inşaat mühendisliği ve mimarlık öğrencileri bir araya geliyor. 21-22 Nisan tarihinde düzenlenecek olan festival, farklı üniversitelerden öğrencilerin buluşmasını, öğrencilerle yapı sektöründeki firmaların bir araya gelmesini amaçlıyor.

*Bir beste gibi işleyerek iş dünyasına farklı bir
yönetim modeli armağan eden kurucumuz
K. Ekrem Elginkan, yaşamını klasik müzikle
zenginleştiren bir liderdi...*

SE EL